

Emlékszel még?

- részletek a halasi ökölvívás történetéből...

2005-ben megjelent a „Hajrá Halas - Kiskunhalasi sportalbum”, melyben minden sportág, mely jelen volt, jelen van városunkban, bemutatta saját történetét, jelenét.

Az „Ökölvívás” című fejezetet (145-183. oldal) Mester Sándor írta, főként Csenki Ferenc edző visszaemlékezéseire és a korabe...li – részben Mongyi Aladár által összegyűjtött – újságcikkekre támaszkodva.

A könyvben több mint száz mérkőzés eredményéről adunk tudósítást, harminc fotó és közel 180 volt halasi bokszoló és szakvezető adatai találhatóak.

(Akit érdekel a teljes kötet a Thorma János Múzeumban és a Martonosi Pál Városi Könyvtárban megvásárolhatja.)

Az alábbiakban kiemelünk pár részletet.

A kezdetek - az első csapat (1947-1948):

1947. augusztus 5-én került sor az első halasi ökölvívó bemutató mérkőzésekre a Szilády Áron Gimnázium tornatermében. Ez a nap lehet talán a halasi ökölvívósport „születésnapja”. A korabeli sajtó így ad hírt az eseményről: **„A KAC legfiatalabb szakosztálya, az ökölvívó szakosztály vasárnap délelőtt rendezte meg első erőpróbáját, edzőmérkőzés formájában. A verseny a várakozásnak megfelelően sikerült és gyönyörű küzdelmet hozott. A KAC vezetősége mindent el fog követni, hogy ezt a szép, férfias sportágot fellendítse, és a város közönségének módot adjon arra, hogy a legférfiasabb küzdelmekben gyönyörködhessen...Ha ilyen lendülettel és szorgalommal készülnek továbbra is, akkor meglehet a remény arra, hogy sikerrel küzdhessenek városunk színeiért, az elkövetkezendő városok közötti mérkőzéseken. A mindvégig élénk és izgalmas verseny eredményei a következők: Wágner győz Király ellen. A fiatal 14 éves papír súlyú Wágner komoly ígéret. Halász- Heteyi papír súly. A két fiatal 14 éves versenyző mérkőzése a nap egyik legszebb küzdelme volt. Pontfölnnyel győzött Halász (Péter). Légsúlyban Király győz Kovács ellen, Urbán Agócs ellen. Brecska szép küzdelemben nehezen győz Biliczki ellen. Könnyű súlyban Bodoglári győz a sérült Csapi ellen. K. Szabó – Sári döntetlen. A mérkőzés legszebb küzdelmét a technikás Bíró és a fiatal, alig pár hónap óta trenírozó Tallér vívja.”** (Hírek, 1947. augusztus 6.)

Az „Alapító atyák”: a legelső 1947-49 közötti csapat tagjai a következők voltak: Csenki Ferenc edző, Szabó Béla, Bíró Sándor, Fekete Gyula, K. Szabó Lajos, Bodoglári Lajos, Lengyel János, Brecska Árpád, Halász Péter, Heteyi Jenő, Bús Mihály, Iglódi János,

Kiss András, Gyöngyösi István, Rácz-Fodor Ferenc, Mario Lanzoni, Kovács Imre, Viszmegh Sándor, Wágner Richárd, Urbán Sándor, Marácz István szakosztályvezető,

Rég volt....igaz volt?

Sztorik, történetek:

Az első kiugró siker: 1948. szeptember 20-án robban a bomba: „**A KAC ökölvívói 12:6 arányban győzték le az I. osztályban szereplő Beszkárt Előre csapatát**”. Halász /Péter/ pontozással győz, Heteyi döntetlenül mérkőzik, Iklódi veri a sokszoros válogatott Strincet, K. Szabó a harmadik menetben erőfölénnyel győzi le az igen jó nevű Incét, Kiss, Lukács pontozással nyer, Fekete döntlent ér el, Borsos minimális pontaránytal kap ki a válogatott Majortól.

Hajrá falu!..,Pünkösdi hétfőn az ország egyik legjobb ökölvívó csapata jött Kiskunhalasra tudását bemutatni. A bemutató mérkőzések után - melyeken Viszmegh /Sándor/, Vágó és Sós, Takács párok döntetlen eredményt értek el - Tóth Balázs köszöntötte Halas képviseletében a vendégcsapatot és virágcsokrot nyújtva át kiadta a legsportszerűbb jelszót: győzzön a jobbik. **A csepeliek vezetője kiemelte, hogy a MDP programjának köszönhető, hogy a főváros legjobb sportolói a legkisebb falukban is tudásuk legjavát adva, a falu sportkultúráját felemelni igyekeznek a városi nivóra.**

Az eredmények (elől a csepeli versenyzők): Kern - Wágner mérkőzés heves összecsapások után pontozással nyeri Wágner (0:2). Tóth - Halász /Péter/ pár gyönyörű küzdelmet nyújtott a közönségnek. Halász fegyelmezetten mérkőzött, és megérdemelten győzött (0:4). Deák heves lerohanásokkal igyekezett győzelmet elérni, azonban Kovács méltó ellenfélnek bizonyult, döntlent érdemelt volna, a bíró mégis Deákot hozta ki győztesnek (2:4). (Csenki: A mérkőzésen **Kovácsot –aki nagyon szépen helytállt – „Hajrá falu!” szavalókórossal biztatta a közönség.**) A fejlődőképes Kovácstól még nagyon sokat vár a halasi közönség. Krettinger ellen győz Lanzóni, aki egyedülálló stílusával zavarba hozta ellenfelét (2:6). Böhm - K. Szabó mérkőzés halasi győzelmet hozott (2:8). Isovics - Fekete küzdelemben a csepeli ökölvívó nem éppen legsportszerűbb magatartása miatt Fekete nem tudta érvényesíteni szép stílusát, a bíró döntlent ítélte, bár Fekete feltétlenül győzelmet érdemelt volna (3:9). Szabó - Bíró küzdelemből a csepeli ökölvívó szerzett győzelmet (5:9). Ugyancsak csepeli versenyző nyert Kiss ellen Bicsák személyében (7:9). Nehézsúlyban Varga-Lukács pár következett. Nagy csalódást hozott a vendégcsapat részére, hogy a fölényesen viselkedő Vargát a bíró sportszerűtlen magatartás miatt leléptette. Így **a kiskunhalasi csapat 11:7-re győzött.** (Hírek 1949.május 7) **Nos, hát így sikerült a „a főváros legjobb sportolóinak a legkisebb falukban is tudásuk legjavát adva, a falu sportkultúráját felemelni ...a városi nivóra”.** Talán lényegtelen, de ide tartozik, hogy a titkár elvtárs a meccs vége előtt felutazott Pestre. Mi pedig nélküle ugyan, de egy jó hangulatú, igazán sporttársi légkörű vacsorán láttuk vendégül a csepelieket. (Csenki F.)

Bp. Lokomotív – Kiskunhalasi AC 8:9 : 1949. július 14-én az ország ekkor legerősebbnek számító csapata a Budapesti Lokomotív jön Halasra. **Ez Papp László egyesülete, a következő, az 1950. év bajnokcsapata.** Papp Laci – ekkor, szintén az EB miatt - nem jön, hiányzik a „nagyok közül” a pesti Vajda és Ősz is, de rajtuk kívül itt a komplett csapat. Horváth pontozással veri a „kemény ütéseivel, harcosan küzdő Viszmeghet”, Halász Péter veszít a későbbi többszörös bajnok Skala II. ellen, Gyöngyösi és Bíró is kikap, de Kovácstól elvették a meccset, és lett egy pár szinte hihetetlen győzelmünk. Lanzóni veri a jobb nevű Szászt, Rácz a szintén rutinosabb Mestert. K. Szabó hatalmas ütészváltások után döntetlent ér el a későbbi szintén EB helyezett Bene II. ellen. Fekete veri a Lokomotív egyik húzó emberét Princzet, úgy hogy mind a ketten egyszer, egyszer a földön voltak. Kiss pedig az első menetben kiüti Sipőczöt, aki szintén a nagy nevek közé tartozik. **Ez hatalmas sikernek számított!**

Mario és a munkaidő: Mariot a kezdetektől nagyon kedveltük, érdekes és izgalmas volt számunkra, hogy a kezdeti időszakban nem tudott igazán jól magyarul. Mindent szó szerint vett, így bizony a tréfák, ugratások egyik célpontja is Ő lett. Rutinos versenyző volt, rendszerint az első menetben csak tapogatózott. A szünetben megbeszéltük a taktikát és leggyakrabban a második menetben kiütéssel győzött. Kecelen lakott és meg kellett a költségeit térítenünk. Utazásra, étkezésre kapott egy bizonyos átalányt. Egy alkalommal mondtam neki, hogy

- Mario! Közölte velem a vezetés, hogy ne fizessem ki neked a teljes költségtérítést, mert a második menetben mindig kiütöd az ellenfeledet. A közönség pedig három menetet szeretne látni, mert annyiért fizetett. Ezen túl tehát csak a felét kapod az eddigi pénznek, mivel „nem dolgozod végig a munkaidőt”.

Rettenetesen begurult, és meg akart engem verni, de visszatartották a többiek.

Ez persze részben műfelháborodás is volt, értette ő a tréfát. Szerencsére nem vette komolyan a „kritikát”, továbbra is „borogatta” az ellenfeleket. (*Csenki Ferenc visszaemlékezése*)

Három kerületi bajnok, egy magyar bajnoki ezüstérmes: 1949-ben Szegeden a kerületi ifjúsági bajnokságon indulók halasiak közül **Wágner papírsúlyban, Halász Péter légsúlyban, Kovács harmatsúlyban kerületi bajnokságot nyert.** A Magyar Ifjúsági Bajnokságon – ez akkor a 17-18 éves korosztály, tehát a mai „junior korcsoport” -, amit áprilisban rendeztek meg a Sportcsarnokban **Halász II a döntőben az ózdi Pátertől kikap, így a második helyen végzett.** Kovácsot – az újságok szerint – lepontozzák Bolloch (Bp. Vasas) ellen, Wágner Samutól (MAORT) szenved vereséget. A teljesítményét nagyon sokra értékelték a MÖSZ vezetői is, hiszen Halász Péter is alig egy éve húzta fel az első kesztyűt. **Így elmondhatjuk, hogy Halas első nemzeti bajnokságban helyezett ökölvívója: Halász Péter aki 1949-ben légsúlyban 2. helyezést ért el.** (Csenki F.)

Két magyar bajnok: „1951-ben az országos ifjúsági bajnokságon két súlycsoportban sikerült bajnokságot szerezniük, az egyik Vörös T. Béla volt, a másik pedig Király

Balázs. Vörös Bélának a döntőben egy nagyon jó nevű versenyző, Marosi volt az ellenfele, akit a lényegesen jobb formában lévő Vörös megvert. Váltósúlyban pedig Király a szombathelyi Forgács ellen győzött. Ez óriási jelentőségű volt, mert **12 súlycsoportból fővárosi csapat 7 súlycsoportban szerezte meg a bajnokságot, a vidékieknek 5 bajnoki cím jutott, és ebből Kiskunhalas szerzett kettőt.** Halas első magyar bajnok ökölvívói tehát Vörös T. Béla és Király Balázs voltak, ifjúsági korcsoportban, 1951-ben.” (Csenki F.)

Zala Pista történeteiből: „Nem féltem én senkitől, ha kellett nehézsúlyú ellen is kiálltam!” És tényleg, 1951 tavasza: Az előző év bajnoka, a Budapesti Lokomotív látogat újra hozzánk. A nap szenzációja a halasi, szinte még ifjúsági korú Zala István mérkőzése: „**A 69 kilós Zala fél perc alatt kiütötte a 99 kilós Horváthot...**” (Bács-megyei Népújság 1951 április)

Papp Laci Halason: A készülődés közepette 1957-ben Emaggal - Első Magyar Gazdasági Traktorgyár – mérkőztünk. A szenzációt az jelentette, hogy ezen a mérkőzésen megjelent Papp László is. „Az érdeklődésre jellemző, hogy csak az igazán élelmes sportrajongók jutottak jegyekhez. Még akkor is sokan ostromolták a pénztárat, amikor már a pótjegyeket is eladták. A verseny kezdete előtt **Reile Géza tanácselnök méltatta Papp László eddigi eredményeit...és átadta a város ajándékát: egy gyönyörű halasi csipkét...** Az erőviszonyok kiegyensúlyozottságát mutatja, hogy **az összecsapás 8:8 arányú döntetlennel végződött.** Holló I. Faragó II, Karip pontozással győz, Király...ellenfelét szabálytalanság miatt leléptették...Saramó, Holló II és Zala pontozásos vereséget szenved, Vörös feladja a mérkőzést...**Utána kerül sor Papp László bemutató jellegű mérkőzésére. Népszerű bajnokunkat forrón ünnepelte a közönség...Gyors mozgása, elhajlása nem egyszer ragadtatta tapsra a nézőket. Papp három ellenfele Csiszár (Bpest), Faragó I. és Bíró (Kkhalas).** (Petőfi Népe 1957.január 16.)

A „Nehéz fiúk”: A régi halasi bokszolók kedvenc története volt az, amelyben arról beszéltek, hogy „**A kisebb súlycsoportokban gyakran elmentek a meccsek. Aztán kiváltótól, váltótól fölfelé kezdtünk egyenlíteni, a nehéz fiúk meg a végére fordítottak.**” A most következő idézetek bizonyítják, hogy ezek sem voltak pusztán legendák, tényleg a leggyakrabban megborítottak mindenkit! Az 1961-es szezon első meccsét Békéscsabán vívtuk. Az előjelek nem voltak biztatóak, hiszen Csabától otthonról nem hozott el még pontot senki. **Nem jól indult a mérkőzés:** „Makk...Kocsis...veszít, Csendes döntetlen...Faragó II...László...feladja. **1:9 oda.** A nehezebb súlycsoportokban a halasiak egymás után aratták győzelmeiket...**Obendorf** ellenfelét leléptették...**Szűcs** pontozással győz...**Surján** végig fölényben volt, a bírók mégis döntetlent hirdettek ki...**Halász II (Péter)** ellenfele feladta... **Halász I (László)** döntő fölényrel győz. **Az eredmény 10:10.**” „Könnyűsúlyban **Faragó** kemény ütései miatt ellenfele az első menetben feladja a küzdelmet...Középsúlyban a fiatal **Süveges** állandó rohamozásaival felőrli az ellenfele erejét, aki csak szabálytalanságokkal tud menekülni előle, amiért a bíró lelépteti. Félnehézsúlyban **Halász I.** ellenfele az első menetben feladja a kilátástalan küzdelmet...Nehézsúlyban a nagykörösi Rafael Kiskunhalason még nem kapott ki...most azonban a kitűnő formában levő **Halász II.** horogütéseivel szemben...feladta a kilátástalan küzdelmet. **0:6-ról 14:6!**” (Petőfi Népe, 1961. április 28.és május 6.)

Első nemzetközi mérkőzésünk: 1959. augusztusában a Szabadkai Atlétikai Klub volt vendégszereplésen Szegeden, Békéscsabán és Kiskunhalason és mi, a kiskunhalasi csapat 12:8-ra vertük meg a szabadkaiakat. A meccs érdekessége hogy az előző két helyen ők győztek 12:8-ra. Éreztük az „odafigyelést”, hiszen ekkor normalizálódik hazánk viszonya a „jugókkal”, egy onnan érkező, erős csapat meccsére sokan kíváncsiak voltak. „A szabadkai csapat... a jugoszláv bajnokság I. osztályában szerepel... Gaál, Puskás I. veszít, Kállai győz... a rendkívül rutinos Holló I majdnem kiüti Patócsot, 4:4... Boda veszít... Váltósúly: Holló II. a nála jóval idősebb és erőteljesebb Csáki ellen villámgyors ütésekkel fölényes győzelmet aratott. A 17 éves Holló II. a magyar ökölvívás egyik legnagyobb reménysége. 6:6... Király veszít... 6:8 Középsúly: Halász II. hatalmas erejű ütésekkel biztos győzelmet arat Stupar ellen 8:8... Félnehézsúly: a hosszúkarú Halász I. baleyeneseivel ... biztos győzelmet aratott... 10:8 Bíró ellen Gagrót „Áll!” utáni ütés miatt leléptetik 12:8. (Petőfi Népe 1959. augusztus 14.)

Óbi és.... Kajdi: „Obendorf József 1954-ben kezdett el bokszolni. 1961-től folyamatosan már részt vett a csapatbajnokságon. 1962-ben országos ifjúsági vidékbajnokságon betegen második lett. Majd az országos bajnokságon ugyanazt az ellenfelet – az akkor még sokkal ismertebb székesfehérvári Tausert -, akitől pár napja kikapott, fölényesen megverte és bajnokságot nyert. Nemcsak az országos bajnokságon tűnt fel, hanem már előzőleg is letette a névjegyet: 1960-ban, 61-ben és 1962-ben az Énekes István emlékversenyen – ez az utánpótlás legnagyobb versenye minden évben - bajnok lett. Ő ettől kezdve állandó tagja volt az NB II-es csapatnak. **A csapatbajnokság során mindössze egyetlenegyszer kapott ki, és egyszer pedig döntetlen mérkőzést vívott. A Kajdi Jancsival 1963-ban mérkőzött.** Ez a találkozó és a „második, ami elmaradt” egyike a halasi bokszlegendáknak, érdemes kissé elidőznünk mellette: „Pesten, az 1963-as magyar bajnokságon találkoztak. Előtte való évben is „halasi versenyző” nyerte a kisváltósúlyú bajnokságot, Holló Anti – igaz MTK színekben. Óbi – ahogyan a szurkolók a mai napig hívják – remek formában volt. Kajdival szemben ragyogóan mérkőzött, sorozatban a kötelek mellett lépett ki és Kajdi nekiszaladt a kötélnek, mire megfordult, már kapta is a kemény sorozatokat. De akkor vezették be azt a szabályt, hogy az első leütésnél, ha olyan eset adódik, hogy nem lesz remény a további folytatásra, le kell léptetni a versenyzőt. A harmadik menetben háromat (!) számoltak az Obendorfra aki addig fölényesen vezetett. Négyre már fenn állt, jelezte hogy kész folytatni a küzdelmet, de – mindenki megdöbbenésére - a bíró leléptette. A pesti (!) közönség hatalmas füttyel, tüntetéssel fogadta az ítéletet, de nem volt mit tenni. Nem szeretnénk – az egyébként kiváló sportember, olimpiai ezüstérmes, Európa-bajnok, sajnos korán elhunyt - Kajdi Jancsi emlékét rossz színben feltüntetni, de úgy véljük, ehhez a leléptetéshez hozzájárult, hogy akkor már Kajdi „nagy ígéret volt”, neki kellett győzni. Még abban az évben volt egy bemutató mérkőzés Halason, a magyar ökölvívó válogatott ellen küzdöttünk. Kajdi itt is volt, neveztek, bemérlegelt, mindenki várta a visszavágót, de délutánra - begipszelt kézzel - sérültet jelentett. „Kajdi János, Európa-bajnokunk egészségügyi okok miatt nem versenyezhetett.”[i]- adta közre a mérkőzésről szóló tudósítás. Mindenesetre, Obendorf abban az évben megnyerte a junior országos bajnokságot, válogatott kerettag lett. „Egy pár évvel később megjelent Kajdinak az életrajza a Képes Újságban, sorozatban. Ebben a cikksorozatban, amikor ismertette az eredményeit, megjegyezte, hogy őneki Magyarországon csak a kiskunhalasi Obendorf volt az ellenfele.” (Csenki F.)

„Halasi magyar válogatott”: 1963 decemberében **három halasi volt Jugoszlávia elleni junior magyar válogatottban: Obendorf József, Holló II Antal és Surján Lukács**, de kerettag volt még Molnár Mihály is. A magyar csapat 14:6-ra kapott ki az akkor rendkívül erős „jugóktól” a hat magyar pontból négyet halasi fiú – Obendorf és Holló II. - szerzett. Csenki Ferenc részt vett a válogatott keret felkészítésében a tatai edzőtáborban, illetve edzőként működött közre a válogatott találkozóin. (Csenki F.)

A megyei újság szerint: „Megérdemlik a halasi ökölvívók, hogy egyenként is bemutassuk őket. **Halász Péter** félnehéz és nehézsúlyban versenyzett. **Minden mérkőzést megnyerte már az első menetben.** Igen nagy ütőerejű versenyző. **Surján Lukács** nagyváltó és középsúlyban indult. **Veretlenül küzdötte végig a bajnokságot. Szűcs János** váltó és nagyváltósúlyú. Hat győzelmet aratott, támadó szellemű versenyző, **nagy nyeresége a halasi csapatnak. Obendorf József** még jövőre is ifjúsági lesz, így csak minden második meccsen bokszolhat felnőtt ellenféllel. Eddig minden mérkőzését megnyerte. Legértékesebb győzelmét a ferencvárosi Németh ellen aratta, Pesten. **Molnár Mihály** légsúlyban és harmatsúlyban négy mérkőzéséből hármat megnyert. **Király Balázs** nehézsúlyban indult. Az idősebb korosztály tagja, aki az egyesület hívó szavára lépett ismét szorítóba és **a Ferencváros ellen törött kézzel is győzött. Halász László** szintén az idősebb korosztályhoz tartozik, **veretlen volt a nehézsúlyban vívott meccsein. Igen nagy erejű balegyenesei félelmetesek. Faragó Lajos** az alsóbb súlycsoportokban szerzett értékes győzelmeket. **László Sándor** is az alsóbb súlycsoportok erőssége, idén veretlenül **nyerte a megyebajnokságot. Csendes Antal** még ifjúsági, három pontot szerzett. **Katus István** szintén három ponttal erősítette csapatát a légsúlyban. **Süveges Ferenc** kemény ütései a középsúlyban szereztek győzelmeket a MEDOSZ-nak. Még szintén ifjúsági. **Faragó Károly** kiváló adottságú versenyző, kár, hogy sérülése megakadályozta a jobb eredmények elérésében. **Simon Károly** legszebb eredménye a veretlen Bacsárdi elleni döntetlen. **Csenki Ferenc** edző külön érdeme, hogy halasi fiatalokból nevelte ki ezt a gárdát. Csak két olyan versenyző van aki nem Halason kezdte. Valamennyien megállják a helyüket, nem csak a sportban, de az életben, a munkahelyükön is...”(Petőfi Népe 1961. augusztus 24.)

A legjobb megyei: 1961-ben **a megye legjobb férfi sportolója Halász Péter a Kiskunhalasi MDOSZ ökölvívója 2054 szavazattal.** (Második Kovács József bajai kosaras 647 szavazattal, harmadik Balassa János Kecskemét birkózó 613 szavazattal)

1961 ősze. Az a bizonyos fradi meccs: Számoltunk. A győzelemmel pontszámban befogjuk az FTC-t. Dönt a nyert meccsek száma. **Nekünk tehát 15:5-re kellett nyernünk, akkor mi vagyunk a bajnokok, irány az NB I. Hatalmas siker kapujában álltunk.** Csenki Ferenc edző így emlékszik: „1961. november 7-én került sor a mérkőzésre. Számunkra a győzelem nem volt kérdéses. Csupán az volt a fő kérdés, hogy Halász László kivel bokszol? Halász Lacit bárki ellen ringbe mertem volna engedni Magyarországon. Nagyszerű bokszoló volt. Volt azonban pár olyan bunyós, aki ellen nem ment neki. Nem igazán tudta feltörni a verekedős, szabálytalan, agresszív, „tapadós”, közelharcos ellenfelek védekezését, ezek ellen mindig kétséges volt a meccs kimenetele. Sajnos ilyen volt a Fradiban Princz IV. Tudtam, hogy Lacinak nem megy ellene, de a másikkal, a Halász Péter, a Faragó Karcsi, vagy akár az

ekkor már csak beugró Király Balázs is meglepheti Princzet. Laci szintén meg tudja verni a másik két fradis „nehézfűt”, akár a Kákonyit, akár a Raveczkit. Leültem a fiúkkal az utolsó edzésen, meghánytuk-vetettük mi tegyük. Tudtuk, mi a tét: legalább 15: 5-re kellett volna győznünk a mérkőzésen. **A találkozó előtt 178:80 volt a Fradinak az aránya és 169:86 a mienk. Tehát a nyertes pontok száma dönt.** A Princz IV-et általában középsúlyban, félnehézben indították. Az ellenfél edzője is tudta, hogy melyik lesz a döntő mérkőzés. Ismerte, feltérképezte a mi csapatunkat is. A Fradi a Városi Szállodában (később ez lett a Klub Hotel) szállt meg, és az ottani étteremben vacsoráztak. A pincérek is a mi embereink voltak, én megbíztam őket, hogy figyeljék, ki, mennyit eszik az ellenfél csapatából. Ez így volt máskor is, ebből lehetett tudni, ki fogyaszt, ki hol indul másnap. Este későn kapom a jelentést ”A Princz nem jött le vacsorázni!” Akkor nem lehet nagy baj, középben vagy félnehézben indul, azért nem vacsorázik, hogy át ne essen a súlyhatáron, így mi a Halász Lacit nehézsúlyban nevezzük. Igen ám, de az ellenfél vezetője is tudta, hogy mi múlik a másnapi meccsen: Sejtette, hogy mi körülnézünk a mérkőzés előtti vacsorán az étteremben, ezért nem volt lent a Princz. Főnt a szobájában vacsorázott, még idefelé jövet vettek neki kaját, azt se Halason vásárolták meg. Így aztán másnap ért bennünket a legnagyobb meglepetés. Reggel leadtuk a nevezési lapokat. Az FTC-ben Princ IV. nehézsúlyban indult. Nálunk ugyanitt neveztek Halászt is. A csapat összeállításán már nem lehetett ekkor változtatni. Halász Lászlót lelkileg nagyon megviselte, amikor a mérlegelésnél kiderült ki ellen kell este ringbe lépnie. **Sajnos, amitől tartottam bekövetkezett: „csak” 13:7-re nyertünk.** Molnár pontozással nyert (2:0). Mack pontozással kikapott (2:2). Csendes pontozással vesztett (2:4). Faragó Lajos ellenfelét leléptették(4:4). Obendorf simán verte Gálit (6:4). Szűcs – László (FTC) döntetlen (7:5). Simon pontozással veri Földvárit (9:5). Faragó Károly ellen Kákonyi az első menetben feladta (11:5). Halász Péter pontozással győz Raveczki ellen (13:5).

Ebben a pillanatban azonos a nyert pontok aránya a két csapat között.

Utolsó mérkőzés: Halász László feladta Princz ellen (13:7). Vége...

Azt hiszem Laci mentálisan nem tudta feldolgozni azt a súlyt, ami rá nehezedett.

Ugyanakkor igazságtalanság lenne a „sikertelen győztes meccs” minden terhét Halász II.-re tenni. Ne felejtjük el: az, hogy egyáltalán idáig eljutottunk, nagymértékben neki is köszönhető. Rengeteg meccset vívott, a csapat egyik frontembere volt. El is fáradt már, az idősebb korosztályba tartozott. Már a bajnokság folyamán készült a visszavonulásra, csak a csapatérdek miatt küzdötte végig a szezont. Ráadásul - és ez viselte meg jobban - a legtöbb mérkőzésen, mint utolsó vagy utolsó előtti emberként az ő csatasorba állítása döntötte el sokszor, hogy megnyerjük a találkozót, vagy pedig döntetlen lesz az eredmény. Meg persze, ha Mack, vagy Csendes győz, ha az addig szintén száz százalékos Szűcs János nem döntetlenre végez...**Egyszóval 14 mérkőzésből tizet nyertünk, három döntetlen egy vereség mellett, 23 ponttal 182:93-as meccsaránnyal a másodikak lettünk. A Fradi 11 nyert mérkőzéssel, egy döntetlen, két vereség mellett 185:93 meccsaránnyal ugyancsak 23 ponttal bajnok és feljutó lett.” (Csenki F.)**

A mérkőzésről a Népsport is hírt adott „Csoda Kiskunhalason” címmel. A megyei napilap 1961. november 11-i száma ebből idéz: „A végén csattan az ostor...a bajnokság sorsa éppen a találkozó legutolsó mérkőzésén a nehézsúlyú Princ (FTC) – Halász I. összecsapáson dőlt el...nos Princz győzött, a zöldfehérek lettek az elsők...Ami ezután történt az alig hihető! A közönség soraiból nem hallatszottak szitkok, a nézők nem hadonásztak...Sőt! Bizony sőt!

A legyőzött csapat edzője Csenki Ferenc volt az első, aki gratulált az ellenfélnek...tetőzte még ezt, hogy a legyőzött Halász I. a mérkőzés után odament ellenfeléhez és gratulált neki...Tény, hogy a kiskunhalasiak jobban örültek volna, ha ők az elsők, de...így jött ki a lépés. A legszívésebben búcsúztatták a Fradit, és sok sikert kívántak nekik..."

Török Gyula és a magyar válogatott Halason: Szeptember első hétvégéjén a magyar válogatott jött el Kiskunhalasra. **Tóth Balázs a halasiak szakosztályvezetője köszöntötte a válogatott csapatot, külön is Török Gyula olimpiai bajnokot (1960 – Róma, légsúly) és Kajdi János Európa-bajnokot.** A közönség egy része az utcán állt és várta az eredményeket. A legnagyobb érdeklődés a Kajdi - Obendorf meccsnek szólt, ez azonban – ahogyan arról már fentebb írtunk – elmaradt. „A magyar válogatott 14:0-ra győzött. A zivatar miatt a három felsőbb súlycsoport mérkőzései elmaradtak. **A halasi fiúk nagyszerűen megállták helyüket a vereség ellenére is.** Klenovics veri Katust, Egri pedig Hegyit. **Pehelysúly: olimpiai bajnokunk a nap legszebb mérkőzésén győzött a derekasan helytálló László ellen.** Baranyai ellen Pifkó feladja. Tóth győz Obendorf ellen...a döntetlen lett volna igazságos...Váltósúly: Papp –Szűcs mérkőzés csak játékvezetői segédlettel végződött a válogatott versenyző javára. Szűcs élete legszebb mérkőzését vívta, amit a 60:58 arányú pontozás is mutat...Németh ellen Varga feladta..."(Petőfi Népe, 1963. szeptember 13.)

A „Serci”: Beneveztünk a '66-os NB. II.-es bajnokságra. A taggyűlést követő második hónapban azonban számunkra – mint utóbb kiderült - végzetes esemény történt: az Állami Gazdaság (a korábbi SERNEVÁLL utóda) fölszámolta a korábbi sporttámogatást, illetve átalakította azt. Mi kikerültünk a MEDOSZ egyesületek közül, sőt megszüntette a korábbi kultúrtermet (a volt „serci” -t) és vendéglőnek alakította át, létrehozva az Ezerjő éttermet. Számunkra ez az „otthonunk elvesztését” jelentette. Nem tudtunk mérkőzést hol rendezni. **„Nehéz azt elmondani, mit jelentett a SERNEVÁLL, a „Serci”. Olyan hangulat volt ott, amit csak a mai profi meccseken lehet érezni.** Közel volt a közönség a szorítóhoz. **Mintegy 1000 ember hajtotta esetenként a fiúkat. És ez remek közönség volt. Értett a bunyóhoz. Állítom, hogy a sikerekben legalább harminc százalékban „benne voltak” a halasi szurkolók. Ott ringbe lépni, az valami hatalmas dolog volt.** Mi – akkori - srácok annak is örültük, ha a színpadi függőnyt húzhattuk, engedhettük a meccsek között. Ezért is verseny volt, azé lett a „megtiszteltetés”, aki edzésen nagyon jól dolgozott. (Csernovics Gábor visszaemlékezése)

A csébé vége: Az öregek leálltak, több tehetséges fiatal elvittek katonának, alig maradt emberünk, szezon közben **visszaléptünk az 1966-os bajnokságtól, kiestünk az NB-s csapatok közül.**

A Járási sporttanács azonban azt mondta, hogy halason fontos az ökölvívás. Én komolyan vettem a feladatot, elkezdtem újra intenzíven fiatalokkal is foglalkozni. Az 1966. februári megyebajnokságon az ifik között Perlaki Csaba és Zsebedics harmadik lett, a felnőtteknél Mack második, Pálincás és Leiter bronzérmes, de mellettük sok ügyes srác is ez idő tájt húzott kesztyűt: Csillag István, Preiczer, Börcsök, Szappanos, Varga Karcsi. Ők már úgy '64-től járogattak be. Például többen közülük szerepeltek a '67-es osztályozón is. Az új

csapatbajnoki szereplés előtt a területi bajnokságban kellett szereplnünk és 1967-ben osztályozón kellett indulnunk. Beneveztünk az öt csapatból álló osztályozóra, az első két mérkőzést megnyertük. Minden jól indult, hiszen megvertük ezzel a fiatal, „csikócsapattal” az újra nagyon feltörekvő Békéscsabát is. Pedig ők annyira fel akartak jutni, hogy „megvették” a komplett Szentendrei Honvédot. Rá egy hétre ugyancsak legyőztük Ceglédet is. Akkor még bokszolt egy pár „régfiú” is: László Sanyi, Viszme Jóska, Fazekas Pista, Obendorf Jóska is ringbe szállt, Szűcs Benci és még egy páran. Nem lett volna rossz csapat, de nem kapták meg a lehetőséget a szereplésre. A Cegléd elleni meccsről fennmaradt a híradás: (elől a Halasiak) *„Kiskunhalasi Vörös Meteor – Ceglédi VSE 14:6. „Perlaki ellenfél nélkül győz... Deák az első menetben feladja Bakó ellen... Pehelysúly Viszme kemény ütéseit Jakab csak a második menetig bírta... Varga pontozással veszett Hörömpő ellen... Kisváltósúly: Szűcs (Benő) az első menetben győz kiütéssel Korpási ellen... Váltósúly: László pontozással győz Marton ellen... Karip pontozással győz Tóth ellen... Középsúly Leiter ellen Farkast a második menetben leléptetik... Molnárt állj utáni ütésért leléptetik. Nehézsúly: Balla nagy ütései elől Romhányi csak menekült és a második menetben faladta...”* Már a harmadik mérkőzésre készültünk, amikor teljesen váratlanul bejelentették, hogy a Földműves Szövetkezet a támogatást megvonja, a szakosztályt megszüntetik.

Sajnos ezzel a győztes meccsel 1967-ben befejeződött Kiskunhalason az ökölvívás, és szünetelt egészen 1970-ig.” (Csenki F.)

Az újrakezdés, egyéni versenyek (1970 – 1978): Kezdetben azok a srácok jártak be, akik 1964-67 között kezdtek, illetve a Kecskeméten bokszoló László Sanyi, Balla Anti itt edzett, csak a hétvégi meccsre utaztak át. Ekkor kezdett bejárni ennek a garnitúrának az egyik legtehetségesebb tagja, a Döme Tibor. Azt hiszem a bátyjai, a Csesznegi testvérek, akik szintén be-, bejártak, bár nem versenyeztek, ők hozták le. A 1971 tavaszán szóltam a fiúknak, hívjanak pár gyereket, illetve az iskolákban kértem a testnevelőket segítsenek. Elkezdünk toborozni. Az első körben jött egy pár ipari tanuló, meg Szűcs iskolás gyerek. **Fehér Miska, Csósz Pista, Lehóczki Laci, Nagy T. Elek, Wéber Imre, Budai Gyula, Ökördi Jenő, Mester Sándor.** Jó hangulatú edzések voltak.” Általános tapasztalat, hogy minden egyesületbe kell egy húzóember. **Ebből a garnitúrából rövid idő alatt Döme Tibor emelkedett ki. Fantasztikus, ösztönös érzéke volt a bunyóhoz.** Alig fél év után, még '71 őszen összehoztak neki egy bemutató mérkőzést az akkor már válogatott kerettag félegyházi Borbély ellen. Ez egy ottani csébé meccs előtti összecsapás volt, ilyenkor szokták a kezdőket ringbe küldeni. „Megbeszéltük a félegyházi edzővel, hogy „vigyáznak” a Tibire. Hát nem nagyon kellett vigyázni! Borbély persze sokkal jobb volt, de egy akkora meccset csináltak, hogy utána sorba jöttek a bírók gratulálni. Kérdezték, hol szereztük ezt a srácot. 1972 tavaszán Békéscsabán volt a Tiszántúli Ifjúsági Bajnokság. (Erről lehetett először a vidékbajnokságra, majd az országos bajnokságra eljutni.) Döme szép bunyóval, tisztán bajnok lett. **Dőry Miklós, az országos bíróbizottság tagja odajött hozzám, gratulált és azt mondta, úgy néz ki, megvan a Kajdi János utóda.**” Itt egyébként Nagy T. Elek bronzérmet szerzett. 1972 márciusában újra ökölvívó mérkőzés volt Halason. Hét év után! Mivel látták, hogy jó utánpótlás versenyzőink vannak, megkaptuk a dél-magyarországi Ifjúsági Bajnokság rendezési jogát. Sajnos nem nyertünk bajnokságot, de volt pár jó meccs. **Nagy T. Elek** az első menet első percében kiütötte ellenfelét. **Wéber Imre** egy nála sokkal jobb képességű versenyzőt iskoláztott le. Ők ketten a középdöntőben estek ki. **Lehoczki** szépen helytállt a későbbi bajnok csabai Szécsi ellen. De jó volt **Fehér és Csósz** is. Igazából a rutinhány látszott a srácokon. Az országos bajnokságon Döme egy „jobb nevű ellenféltől” megosztott

pontozással kikapott, így nem lett újra halasi magyar bajnok, de meghívták a válogatott keretbe. 1972-1973-ban ugrásszerűen megnőtt az edzések látogatottsága. **Csenki edzői munkáját segítette volt tanítványa Leiter János is. Hivatalosan János szertáros volt, de segédedzőként sokat foglalkozott a kezdőkkel is.** Ekkortól járt le a későbbi csapat nagy része: **Komlós Károly, Pozsonyi László, Horváth Károly, Horváth István, Szabó Lajos, Szabó István, Mókus László, Deczki Imre, Mag György, Lázár István, Lukács Sándor** és a többiek. Újra kevés lett a „kesztyű”, húsz-huszonöt fiatal látogatta rendszeresen az edzőtermet. (Csenki F.)

Országos városbajnokság: II. Rákóczi Ferenc Mezőgazdasági Szakközépiskola ezidő tájt kapott új sportsarnokot. **1974** június harmadik hétfőjén újra megrendezésre került a „Kiskunhalas Város Bajnoksága” elnevezésű országos meghívásos ökölvívótorna. 27 egyesület 130 versenyzője jelent meg, a háromnapos ifjúsági–felnőtt viadalon. **Hat halasi versenyző került döntőbe (öt ifjúsági és egy felnőtt), Bajnok lett Mester Sándor váltósúly és Komlós Károly középsúly.** Komlós a döntőben ellenfél nélkül győzött. Mester az abban az évben már felnőtt csébéken is bokszoló pécsi Surányit verte döntő fölényrel. **Horváth István, Mókus, Deczki és Lehoczki** kikapott és így ezüstérmes lett. Lehoczki megkapta a legküzdőképesebb versenyző, Mester Sándor a legjobb halasi ökölvívó különdíját. Ezt a versenyt még a rákövetkező évben meg tudtuk rendezni – akkor Pozsonyi lett bajnok – de **1975 után egészen 1999-ig kellett várni arra, hogy újra legyen Halason ökölvívó mérkőzés.** (Csenk F.)

Éremvadászok: Mint már jeleztem, a kiskunhalasi bokszolók a hetvenes évek közepén egyetlen versenyről sem jöttek haza érmek, bajnoki címek nélkül. Az 1973 – 1976 közötti időszakban kiemelkedő teljesítményt nyújtottak: **Horváth István** – kétszeres vidékbajnoki ezüstérmes; **Horváth Károly** – meghívásos Énekes-émlékverseny második hely, Kiskun-kupa győztes, területi bajnokság döntőse, vidékbajnoki helyezett; **Mester Sándor** – kétszeres serdülő vidékbajnoki harmadik, Kiskunhalas város bajnokságának győztese, Szondi harmadik, Petőfi Népe-kupa és Kiskun-viadal ezüstérmese; **Deczki Imre** – Petőfi Népe kupa-bronzérem, a városbajnokságon ezüstérem; **Mókus László** – ezüstérem a városbajnokságon, kétszer döntős a területi bajnokságon; **Pozsonyi László** – Dél-Magyar bajnok, Kiskunhalas Város bajnoka; **Lehoczki László** – bronzérem az Énekes-émlékversenyen, bajnok a Petőfi Népe-kupán; **Szabó Lajos** – két ezüstérem a Szondi-émlékversenyen, bajnok a Felszabadulás Kupán, **Lukács Sándor** – Szondi-kupa győztes (ő később a kézilabdát választotta); **Lázár István** – bronz a Petőfi Népe és a Kiskun viadalokon és Felszabadulás Kupán; **Szabó István** – bronzérem az Énekesen -, hogy csak pár jelentősebb eredményt említsünk. Ebből a garnitúrából – Döme Tibort külön kiemelve - **Komlós Károly érte el a legszebb eredményeket** – kétszeres serdülő vidékbajnok, országos harmadik, ifiválogatott kerettag **1975-ben, ugyanekkor országos harmadik, junior vidékbajnoki második, a félegyházi csapat egyik stabil embere lesz 1978-tól.**

Kincses Gyuri: Kincses György, aki **bizonyos értelemben a „legtöbbre vitte a volt halasi bokszolók” közül** Gyuri 1976-ban kezdett el bokszolni és 78-ig én edzettem, 1978-ban az országos vidéki serdülőbajnokságon 1. helyet szerzett, azután két héttel rá volt az országos

bajnokság, akkor a 3. helyen végzett, ugyanaz a 4 került be a döntőbe, amelyik a vidékbajnokságon volt, de akkor már nem nyerte meg. (Csenki F.) 1979-ben válogatott versenyzőként mutatkozott be Makón. Ő 1980-tól Kecskemétre igazolt. Vele együtt lett válogatott kerettag Patai Antal is, aki '79-ben vidékbajnok, országos harmadik lett. (László S.)

László Sándor edzsége (a kiskunhalasiak és később a kecskemétiak kitűnősége 1978 elejétől már bejárogatott, segédedzőként dolgozott a srácokkal.): „Én vettem át Feri bácsi után az edzések irányítását. Nehéz volt. Engem csak az mozgatott, hogy a be-bejáró tíz-tizenöt gyerek ne maradjon magára. Ekkor még bejártak a régebbi versenyzők is, Pozsonyi Laci, Horváth Karcsi ekkor nyertek Petőfi Népe-kupát –, ami akkor nagy teljesítmény volt – Lehoczki Laci is versenyzett még. Ők azután bevonultak katonának. **Körülbelül három évig voltunk „halasiak”, aztán jött a „nagyegyesület” alakítási mánia, minden halasi sportkört összevontak, mi kis szakosztály voltunk ekkorra, már nem volt mögöttünk támogató, bázis, bennünket megszüntettek. Így azután '80-83-ban Kecskemétnek, 1984-ben pedig Jánoshalmának dolgoztunk, azaz ezeknek az egyesületeknek az utánpótlás bázisaként szerepeltünk.** Nagyon jó garnitúra jött össze. Egyszóval újra jártak be a srácok, egy sereg későbbi jó bokszoló nőtte ki magát ezekben az években is. **Kincses Gyuri 1977-ben kezdett, 1978-79-ben már jegyezték a nevét. Serdülő bajnok, majd ifi országos bajnoki helyezést ért el, 1979-ben válogatott versenyzőként mutatkozott be Makón. Ő 1980-tól Kecskemétre igazolt.** Vele együtt lett válogatott kerettag Patai Antal is, aki '79-ben vidékbajnok, országos harmadik lett. Horváth Jani nagyon kemény, hosszúkezü, ütős bokszoló volt, megnyerte a szegedi Fesztivál Kupát. Balázs Zsolt úttörő-olimpiai bajnok, Kolompár Lajos második lett, Patai Kálmán is ekkoriban nyert pár területi versenyt. **Ekkor kezdett Jakab László is, akiről később még szó lesz. De Jakab, ahogyan sokan ismerik „Móric” alig egy év után kerül át Kecskemétre.** Ő is halasi-kecskeméti. 1980-ban a KSC-nek nyer serdülő, rá két évre ifjúsági bajnokságot. A döntőben azt a salgótarjáni Oláht veri, aki – veresége ellenére – az OB legtechnikásabb versenyzője lesz. **A második ifjúsági bajnokságán pont Nagy Jánostól (Chacon ellenfele) kap ki,** így harmadik helyen végez. Tóth István vidékbajnoki bronzérmes, Kocsis Márton Petőfi Népe kupa győztes, szegedi bajnok lesz. A mostani nagyon tehetséges majsai Darnos apja, Darnos József is nálunk edz. Borzalmasan kemény, szerintem keményebb, mint most a fia, ifjúsági országos bajnoki ezüstérmes lesz, halasi színekben. Tóth András megnyeri a délterületi bajnokságot, nagy ígéretként indul. Őt is gyorsan átveszi a KSC, ott azonban „belezavarják” pár nagy meccsbe, sajnos nem futotta be azt a pályát, amire tehetsége, ereje, küzdőszellem alapján hívatott volt. Jó kis versenyzők voltak a Molnár ikrek is, János és István. Kemény, harcos bunyósoknak számították őket. Czagány Csaba, a kis Komlós Sándor is bejárt ekkoriban. Volt egy jó mag, csak a nagy egyesületek, főleg a KSC – néha szerintem túl korán – elvitték őket. Nekünk néha jól is jött a „szegénység”, nem versenyeztettük – serdülő és ifi korukban – túl őket. Kell a terhelés, de az ökölvívás nagyon megviseli a szervezetet. A nagycsapatoknál az eredményesség, a pontok számítottak.

Bronzérem a felnőtt OB-n! Az előzményekhez hozzátartozik, hogy a Jakab Laci a László Sanyi tanítványa volt. Amikor én átvettem a Jakabot – 1987 körül - részben Kecskemétnek dolgoztam és kezdtem felhozni a Jakabot, hiszen ő egy időre leállt. Elvitték katonának, ráadásul Halason volt katona, de akkor voltak a „jugoszláviai események” és nem jöhetett ki a

laktanyából edzésre, állandó készülségben voltak. 1989-ben az országos junior bajnokságon 2. helyen végzett. Ez egy roppant erős mezőny volt, hiszen az akkori juniorok közül 92-es olimpián hárman szereztek bronzérmeket. Az mind 89-ben junior bajnokságot nyert. Én elkezdtem gondolkodni. Kovács Kokó, Mizsei Gyuri, volt egy harmadik is, a nevére most nem emlékszem olimpiai érmesek lettek. Ebben a mezőnyben olyan szépen jön föl a Jakab, aki ugyanazon az országos bajnokságon kevés edzéssel is a második helyen végzett. Van jövője. Az atlantai olimpiai bajnokságra számításom szerint be is érhet, ha lesz kitartása, kijuthat. Az akkori országos ökölvívó szakvezetőknek annyira megtetszett az ötlet, hogy láttak jövőt Jakab szereplésében. **Elkezdünk keményen edzeni, úgy, hogy valójában sem egyesülete, sem edzőpartnere nem volt. A Felsővárosi Általános Iskolába jártunk be szívességből, a kezdőnek számító Balogh Andrással öklözött, én iskoláztattam, és Mester Sanyi csináltatta vele a kondicionálást és az erősítő gyakorlatokat.** Ennyi volt. Így tudtunk felkészülni már a magyar bajnokságra, amit **1993. március 25-28-a** között rendeztek meg a Tatabányán. Jakab el akarta kerülni Mizseit, így fogyasztott, amibe sajnos bele is gyengült. **Az első két meccsén döntő fölényrel győz.** A döntőbe jutásért – vitatható ítélettel – alulmaradt az UTE versenyzőjével Szabóval szemben. Állítom, ha nem fogyaszt, akkor a pontozókra nincs is szükség, de ha egy súllyal feljebb indul, akkor Mizseit is megveri. **Bronzérmes lett, úgy, hogy gyakorlatilag két év kihagyás után a magyar bajnokságon vívott újra hivatalos meccset.** Azt tudtuk, hogy mi nem vagyunk képesek biztosítani a sikeres szerepléshez vezető versenyeztetés feltételeit. Több helyre hívták, jó ajánlatokat is kapott. Pakson mérkőzött is a „Dán szigetek válogatottja” ellen. Sajnos családi körülményei olyanok voltak, hogy azt a „luxust nem engedhette meg magának”, hogy kis kezdő fizetésért elmenjen egy NB.I-es csapathoz. Az alapfizetés ott ugyanis nagyon alacsony. Meccspénzekkel nagyobb lett volna, illetve ha I. osztályú minősítést ér el, válogatott kerettag lesz, akkor tudták volna támogatni. Komoly támogatással, akkor fel tudott volna készülni akár az olimpiára is. Így elment profinak, de az sem igazán jött be neki, két év múlva le is állt. Ami a többiekkel illeti: 1995-1996-ban csak bokszolettünk, a diákok közül jártak be egy páran, jót mozogtak, edzettek.”

Újrakezdés I. - Halasi ökölvívóbarátok: 1981 óta működik – informálisan – a „Volt halasi bokszoók baráti köre”. Az előzménye az, hogy '80-81-ben több alkalommal is meghívtuk vetítésre **Füzesy Zoltánt**, az ismert ökölvívó szakírót, akit időnként **Szegő András**, az ismert sportújságíró is elkísért. Egy, egy ilyen alkalommal összejöttünk, megnéztünk pár jó profi meccset, és felelevenítettük a régi szép időket. Mester Sándor 1981-ben kezdett el dolgozni a Gózon István Művelődési Központban, népművelőként. Az egyik vetítés után merült fel az ötlet, hogy időnként össze kellene jönni, beszélgetni. A szót tett követte, és 1982. augusztusában a - volt Serciben, a régi csaták színhelyén – az Ezerjő étteremben megrendeztünk egy nagy baráti találkozót. Akkor állapodtunk meg abban, hogy ötévente találkozzunk.

1997-ben különleges alkalom volt. Ekkor ünnepelték ugyanis a volt halasi bokszoók a sportág városunkban való meghonosításának fél évszázados évfordulóját. Közel háromezren húztak kesztyűt ez alatt az ötven év alatt, volt, aki csak pár edzés erejéig, volt, aki több évtizedig le sem vette azt magáról. A többség edzett, becsületes, tanult ember lett. Ezt a munkát ismerte el a város, amikor Csenki Ferenc nevelőmunkáját „Kiskunhalas Városért” kitüntetéssel jutalmazta. **Az akkori ünnepi vacsorán alakult meg hivatalosan is a „Volt halasi bokszoók baráti köre”, mely az ökölvívás feltámasztását tűzte ki célul. A vacsora alkalmából, Szabó Lajos kezdeményezésére felajánlott közel százötvenezer forint**

volt az az alap, melynek köszönhetően újra feltámadt a halasi ökölvívás. A vacsora után alig egy hónappal megalakult a Halasi Box Club (HBC). A klub elnöke Szabó Lajos, örökös tiszteletbeli elnök Csenki Ferenc, a felügyelő bizottság elnöke Halász László. A halasi ökölvívóbarátok szervezője Mester Sándor.

Újrakezdés II. - Vanak bunyómérkőzések Halason! 1998-ban a Nemzetközi Szüreti Fesztiválhoz kapcsolódva – kísérletképpen - rendeztünk egy szabadtéri ökölvívó gálát. Így 23 év elteltével újra volt bokszmérkőzés Kiskunhalason.

Szerencsére jó kapcsolatunk alakult ki a megyei szövetség vezetésével, mind **Oláh Gyula** megyei elnök, mind **Szabics László** megyei főtktár segíti munkánkat. Előrelépést hozott, hogy **Szabó Lajos** 1998-tól a megyei szakszövetség alelnöke, **Mester Sándor** 2002-től a megyei szakszövetség elnökhelyettese lett. Évente átlag két fordulót rendezünk a Bács-Kiskun megyei ökölvívó körversenyben. A körversenyhez kapcsolódva **2001 szeptemberétől írjuk ki a „Testvérvárosok Kupáját”**, mely 2002. évtől lengyel és román résztvevőkkel nemzetközi meghívásos tornává „nőtte ki magát”. 2003-ban bekapcsolódtak a szlovákiai Komárom bokszolói **Györffy Gyuri bácsi** vezetésével. Több szlovák válogatott, országos bajnok lépett ringbe Halason. 2004-ben nowy-sacz-i, 2006-ban brassói bunyósokat is vendégül láthattunk itt Halason. 2005-től nagyon jó együttműködésünk van a Szabadkai Spartak csapatával, **Mandic Mihály barátunk, Tumbász Dezső** úr és az ottani klubelnök **Antely Mirko** személyesen is fontosnak tartják ezt a kapcsolatot. A szabadkaiak mindig jó bunyósokat hoznak köszönhető ez a jó nevű szabadkai edzőnek **Tamási Ferencnek**, aki maga is kiváló bokszoló volt. **Nagyon jó az együttműködésünk a megye csapataival a KSC-sek, a félegyházi bokszolók, a kécskeiek, de a régióból a szegediek, és az algyőiek is szinte „hazajárnak” hozzánk egy, egy alkalommal.** 2005-ben a halasiak szervezték meg a Dél-Alföldi junior válogatottat, akik Magyarországot képviselték az Usti nad Labem-i nemzetközi tornán (Szabó Lajos, Lehoczki László és Mester Sándor voltak a csapatvezetők, **Csikai István** bíróként volt kint). **A Szolnoki MÁV csapata és a hódmezővásárhelyi klub Balogh András és Szalkai László edzők** vezetésével szinte már testvéregyesületként működnek együtt a srácok versenyeztetésében velünk.

Kezdetben a **II. Rákóczi Ferenc Szakközépiskolában**, az utóbbi években pedig a **Bibó István Gimnáziumban** rendezzük meg tornánkat. Az edzésekhez a helyszínt a **Felsővárosi Általános Iskola biztosítja**, nagyon jutányos, kedvező feltételek mellett. Talán nem véletlen, hogy a mai és a közelmúltban versenyző srácok jelentős része is ebből az iskolából került ki: A Migh, a Köves testvérek, Kiss Sanyi, Jakab Zoli, Fátyol Laci, hogy csak a legsikeresebbeket említsük. **Az iskola diákjaiból álló csapat 2004-ben III. lett a Tanintézetek Országos Bajnoksága pontversenyében.**

Nagy eseményként éltük meg, hogy a **2001/2002-es csapatbajnokság Dél-Alföld – Vasas Rica Hungaria** – mint később kiderült – **döntő összecsapását mi rendezhettük meg 2002 márciusában. Ezzel - szinte pontosan negyedszázad után – újra volt „csébé meccs” Halason. A dél-alföldi válogatottban helyet kapott Köves Sándor is a HBC versenyzője, 54 kilogrammban. A meccsen bokszolt és győzött is Balzsay Károly „Karesz”, csapatvezetőként jelen volt Sermer György, a Vasas edzője Klein Csaba.**

2003. október 30-november 2. között mi adtunk helyt a Magyar Köztársaság Junior Országos Ökölvívó bajnokságának. Ez volt az első nemzeti bajnokság Kiskunhalason

ökölvívásban. A szervezésről, rendezésről elismerően nyilatkoztak a jelen lévő szakemberek, szakvezetők. Többek között megjelent **Pelyva György** a MÖSZ alelnöke, **Fekete Pál** szakfelügyelő, **Szagos József** főtitkár, **Kincses Tibor** adminisztratív titkár a MÖSZ vezetése részéről. **Nacsá József** AIBA bíró, volt a zsűri elnöke, **Ajtay Péter** olimpiai bíró látta el a főbírói feladatokat, **Balzsay Károly és Bacskai Imre** válogatott keretedzők is jelen voltak. Több korosztályos világ és Európa-bajnoki helyezett – **Bedák Pál, Rafael, Klammerstadter, Nagypál Márk, Darmos József, Raduly János, Nagy Zsolt, Kiss Ádám, Nagy András, Zsálek Ferenc, Dudás Tibor** - indult a versenyen. A résztvevők úgy minősítették, hogy az elmúlt évek egyik legjobban szervezett ökölvívó eseménye volt ez Magyarországon (leszámítva természetesen a kontinensviadalokat és világbajnokságokat, illetve a profi meccseket – de hát az egy másik kategória). Az ökölvívó szakszövetség hivatalos tájékoztatója és a „Sport 1” televízió – mely közvetítette a döntőket – egyaránt elismerést fejezte ki. A döntők előtt a Magyar Ökölvívó Szakszövetség köszönetképpen tiszteletdíjat adott át **Dr. Várnai László** polgármesternek és Szabó Lajos klubelnöknek, a verseny főszervezőjének. A versenybíróóságban is helyt kapott két halasi közreműködő: **Józsinié Dr. Gyurcsik Klára** volt a verseny orvosa, Mester Sándor pedig eredményközlő bíróként dolgozott. A technikai szervezői feladatokat **Lehoczki László** látta el, akinek a munkáját Kincses György és **Kiss Sándor** is segítette.

Aki átvette a stafétabotot: Lehoczki László. Kezdetben az edzői feladatokat Csenki Ferenc és volt versenyzője, Lehoczki László közösen látták el. **1999-től Lehoczki László – volt halasi pehelysúlyú versenyző - önállóan irányítja az edzőmunkát Kiskunhalason.**

Csenki Feri bácsi 1999-től az utánpótlás nevelésével kezdett el intenzívebben foglalkozni, létrehozott Kiskőrösön egy kihelyezett szakosztályt, ahonnan több kiemelkedő képességű gyerek került ki. Sajnos korának előrehaladtával egyre nehezebben tudta megoldani a rendszeres kijárást, így 2003 tavaszán – 56 aktív év után - befejezte az edzői tevékenységet. 2002 őszén a „Volt halasi ökölvívók baráti körének” a szervezésében a Halasi Box Club köszöntötte Csenki Ferencet 80. születésnapja alkalmából.

A 2001-es szezon volt az első olyan teljes idény, amikortól ökölvívóink teljesítményét a Magyar Ökölvívó Szövetség hivatalos ranglistáján is értékelték. Abban az évben összesen 58 klubot minősítettek, a HBC az első harmadba került, 19.-nek rangsorolták. Az összesített rangsorban minden versenyt figyelembe vettek, a felnőtt, a nemzetközi és a női mérkőzéseket is. Mi ebben a három utóbbiban sajnos nem voltunk érdekeltek, hiszen sem felnőtt, sem női, sem válogatott versenyzőnk nincs. Ha mindegyik egyesületet a „saját” kategóriájában vizsgálunk meg, akkor sokkal szebb az eredmény. Halas utánpótlás neveléssel tud foglalkozni. Serdülő, ifjúsági (új elnevezés szerint: kadet) és junior versenyzőink vannak. Ha csak ezen korosztályok ponteredményeit nézzük, akkor a 11. helyen vagyunk. A legjobban a serdülők zártak, ők az ország 9. legjobb összesített eredményét érték el, megelőzve például olyan híres egyesületeket is, mint az Újpest, a DVSC, a Csepel, Tatabánya a PVSZ, vagy a megyeiek közül a KSC és a Kiskunfélegyháza. (Persze ez nem csak azt jelenti, hogy mi ilyen jók vagyunk, azt is, hogy mennyire visszaesett a magyar ökölvívás utánpótlás nevelése.) Ezért is értékes, hogy mi mind a három utánpótlás korcsoportban ott vagyunk, és „jegyeznék” bennünket. **Megdicsérte a klubban folyó munkát Csötönyi Sándor a MÖSZ elnöke is a 2002. évi tisztújító megyei közgyűlésen.**

Napjaink „kemény legényei: A Köves testvérek, Balázs Laci, Kiss Sanyi, Jakab Zoli, Fátyol Laci és a többiek:

A „fiatalabb generáció” versenyzői közül az alábbiak teljesítményét kell kiemelniük: **Balázs László** junior országos bajnokságokon két alkalommal is harmadik helyet ért el, területi válogatott lett, sikerrel szerepelt több nemzetközi tornán. **Köves Sándor** serdülő magyar bajnokság III. helyezette, a „Budapest válogatottal” romániai túra meghívottja, a Tanintézetek országos bajnokságának ezüstérmese, diákolimpiai második, a kadet 54 kg. súlycsoport magyar bajnoki bronzérmese lett. **Köves Krisztián és Míg Attila** serdülő országos bajnokságokon harmadik lett. Kadet (ifjúsági) korcsoportban **Tóth Andor** ezüstérmet szerzett. **Babud Dezső** szupernehézsúlyban szerzett junior országos bajnoki bronzérmet, ezzel válogatott kerettag is lett, sajnos időközben abbahagyta az ökölvívást. A diákolimpiát felváltó – mivel azt 2001-től csak diáksportokban írták ki - „Utánpótlás olimpián” a serdülők között Míg Attila ezüstérmet, **Köves Krisztián** bronzérmet, **Kolompár István** ötödik helyezést ért el. Ugyanezen a versenyen 2002.-ben Köves Krisztián és **Brindza Tamás** egyaránt harmadik lett. A Bornemissza Gergely nemzetközi emlékversenyen 2002-ben Jakab Zoltán és Balázs László egyaránt második helyen végzett. Az egy éven keresztül tartó Bizalom RT. Kupa 2002. évi sorozatát, mely egyúttal egy országos körverseny is volt, nagy örömmelre **Kiss Sándor** megnyerte a súlycsoportjában összesítésben. Ő is szerzett „diákolimpiai” és serdülő magyar bajnoki III. helyet. Rá egy évre, 2003-ban Kiss megismételte ezt a teljesítményét és ekkor már a kadet korcsoportban szerzett magyar bajnoki bronzérmet. Ugyanekkor Kolompár Miklós második lett. Két versenyzőnk bemutatkozott a Dél- Alföld válogatottjában, a csapatbajnoki mérkőzések során, mind a ketten megállták a helyüket, annak ellenére, hogy csapatérdekből Köves – Kiskunhalason - junior létező felnőtt, Balázs Laci pedig – Kiskunfélegyházán a Nyugat-Magyarországi válogatott ellen - két súlycsoporttal nehezebb ellenfél ellen bokszolt. Rajtuk kívül még **Frei Krisztián, Horváth Szabolcs, Tóth Győző, Bánóczki Balázs, Nagyapáti Tamás, Komlós Endre, Míg Zoltán, Négyökrű István** nevét kell megemlítenünk, mint olyanokét, akik több alkalommal is a ringbe léptek Halasi színekben.

2000-ban Köves Sándor, 2001-ben Balázs László, 2002-ben Kiss Sándor, 2003-ban és 2004-ben Köves Krisztián, 2005-ben Fátyol László lett az „Év halasi ökölvívója”. Az újak közül **Fátyol Laci** mutatkozik nagy tehetségnek, 18 éves nagy ütőerejű középsúlyú, 2005-ben, **16 évesen felnőtt versenyzőt ütött ki a Hirös Kupán, Kecskeméten.** Tanintézetek OB. második, kétszeres magyar bajnoki bronzérmes korosztályában.

Kovács „Kokó István” és a gyerekeket gyógyító bokszkesztyű: 2001-ben egy versenyen a srácok találkoztak Kovács István olimpiai bajnokkal. Kértek tőle egy autogramot az épen kéznél levő bokszkesztyűre. Ennek a kesztyűnek különös sorsa lett, amiről így számol be az egyesület a 2002. évi záró közgyűlésen: „Külön öröm volt számunkra még 2002-ben, hogy a Halasi Box Club által felajánlott, Kovács Kokó István profi világbajnok által dedikált ökölvívó kesztyű a Magyar Televízió 1. csatornájának Halasról közvetített, Horváth János által vezetett „Aranyág” című műsorában 150 000 forintért talált gazdára., Így mi is hozzájárulhattunk a halasi gyermekgyógyászat fejlesztéséhez, még ha a becses ereklyétől nehezünkre is esett megválni.” (Szabó Lajos klubelnök). „Kovács István olimpiai és világbajnok ökölvívónk 2004-ben járt Kiskunhalason, szintén egy televíziós műsor, a „Játszóter” keretében megrendezett sportdélutánon az ÁMK-ban. Ekkor készült egy közös kép is, melyen Mester Sándor a megyei szakszövetség elnökhelyettese, Kincses György

ötszörös magyar bajnok ökölvívó, a halasi klub segédedzője, Kiss Sándor a 2003. év kadet magyar bajnokságának bronzérmese, Kovács István amatőr európa-, világ-, olimpiai- és profi európa-, világ-bajnok, Köves Krisztián a 2003. év kadet bajnoka, az „év halasi ökölvívója”, és jómagam vagyunk együtt láthatóak. A fotó mindannyiunk közös, szép emléke.” (Lehoczki László edző)

Halasi bunyós a dobogó tetején: 2003-ban újra hatalmas sikert ért el a halasi ökölvívósport. Király Balázs, Vörös T. Béla, Holló Antal, Holló József, Obendorf József és Kincses György győzelme után **újra lett magyar bajnok Halasi ökölvívó: Köves Krisztián a kadet mezőnyben szerezte meg ezt a címet. 1979 után lépett újra halasi versenyző a Magyar Köztársaság ökölvívó bajnoki dobogójának legfelsőbb fokára!** Köves 2005-ben bronzérmes az OB-n, harmadik Usti nad Labenben a „Jövő reménységei” nemzetközi utánpótlás viadalon **2006-ban junior OB második**, úgy, hogy az elődöntőben legyőzi Szalait (Vasas), aki még ebben az évben EU országok bajnoka lesz. Kétszeres Tanintézetek országos bajnoka.

Csenki Ferenc

1997-ben „Pro Urbe” díjat,

1998-ben a „Magyar ökölvívásért díjat kapott.”

2007-ben Kiskunhalas Város Képviselő-testületének

Ifjúsági Sport és Informatikai Bizottsága döntése alapján

ÉLETMŰ DÍJ-at vehetett át.

Ő volt az első halasi sportember, aki ezt a városi kitüntetést megkapta.

Korosztályos magyar bajnoki címet szereztek Kiskunhalas városnak:

Király Balázs – 1951. Vörös T. Béla – 1951. Holló Antal – 1957. Holló József – 1959. Obendorf József – 1962. Kincses György – 1979. Köves Krisztián – 2003.

Az első magyar bajnoki helyezést ökölvívásban városunknak Halász Péter szerezte 1949-ben, aki légsúlyban lett második az Ifjúsági Magyar Bajnokságon

„Bács-Kiskun Megye legjobb sportolója” címet eddig egy alkalommal kapta meg halasi színekben versenyző ökölvívó: Halász Péter – 1962.

Magyar válogatott keret tagok voltak, Halas város színeiből: Király Balázs, Vörös T. Béla, Holló Antal, Holló József, Molnár Lajos, Obendorf József, László Sándor, Döme Tibor, Komlós Károly, Kincses György, Patai Antal, Jakab László, Jakab Zoltán, Babud Dezső, Köves Sándor, Köves Krisztián.

Válogatott mérkőzés Kiskunhalason: 1972. december 10. Magyarország – Lengyelország 10:10

(Döme Tibor döntetlenül mérkőzött)

Nemzeti bajnokság Kiskunhalason 2003. október 30 – november 2. között: A Magyar Köztársaság Junior Országos Ökölvívó Bajnoksága

Bajnokok: Bedák Pál (Vasas), Raduly János (KSI), Hodosi Zsolt (Kőszeg), Nagy Zsolt (Debrecen),

Zöld Ferenc (Debrecen), Klammerstadter Márk (KSI), Rafael László (UTE), Zsálek Ferenc (Pécs), Borsos Kálmán (Kiskunmajsa), Darnos József (Kiskunmajsa), Szabó Zoltán (Békés)

Akik a kesztyűt felvették:

Babud Dezső: 1999 – 2000 között versenyzett, szupernehézsúlyban. 2000-ben harmadik az országos juniorbajnokságon, meghívják a válogatott keretbe, de abbahagyta az ökölvívást. (M.)

Balázs László: 1999 óta versenyez. 2002-ben az év halasi ökölvívója. Tagja volt a Dél-alföldi csébé csapatnak. Kétszeres junior OB harmadik. A sport mellett a tanulásban is megállta a helyét. Társai három alkalommal is őt választották meg csapatkapitánynak. Nemzetközi versenyt nyert Usti-nad Labenben, Aradon. Mintegy hatvan mérkőzésből közel negyvenet megnyert. Sajnos egy sérülés miatt 2003-ban abba kellett hagynia az ökölvívást. (M.)

Balázs Zsolt: 1978 – 81. úttörő-olimpiai bajnok 1980.(L.)

Balla Antal: Halasra vonult be katonának, határőr volt. Itt kezdett el boksizolni nehézsúlyban, 1965-től. Nagyon jó felépítésű, tehetséges versenyző volt, rövid időn belül

félelmetes hírnevet szerzett. 1968-ban ő is Kecskemétre igazolt, ahol László Sanyival együtt a „Fém munkás” egyik meghatározó versenyzője lett, 1972-ig. Közel másfélszáz mérkőzésének többségét megnyerte.(Cs.)

Bán László: Ifjúsági versenyzőként kezdett, a csébéken többször is szerepelt, váltósúlyban, 1959-ben. (Cs.)

Bánóczki Balázs: 1998 – 2000 között versenyzett, legjobb eredménye: Tanintézetek Országos bajnoksága és Énekes István emlékverseny harmadik helyezettje 2000-ben. (M.)

Barta László: Légsúlyban két meccset vívott, 1948-ban, mindkét szer győzött. (Cs.)

Belleli Lajos : 63-ban érkezett ide Békésről. Könnyűsúlyú versenyzőként nyerte a legtöbb csébé meccset. Egyéni tornákon is jól szerepelt. 64 végén visszaköltözött Békésre, később edzőként több sikeres versenyzőt nevelt. (Cs.)

Bíró Sándor: 1944-ben kezdett el boksizolni. 44 őszén kerültek a városba - apja vasutas volt Szabadkán - a háborús események miatt jöttek ide, mert halasi származásuk voltak. „Ő volt az a fiatal ember, akivel én a Parasztpártnak a helyiségében találkoztam, ott láttam meg, hogy Ő is boksizolt, nagy része volt neki abban, hogy engem el tudtak a futballtól vonni és az ökölvívó szakosztály. Fekete Gyurka és Bíró Sándor 1949-ben benne volt azok között, akiket a MÖSZ rangsorolt. Meg kell említenem, hogy ezekben az években több mint 10000 igazolt versenyző volt Magyarországon. 1959-ben szerepelt még, vendégségben nálunk járt szabadkai egyesület nehézsúlyban indult, de akkor baleset érte, eltörött a válla és abba kellett hagynia a versenyzést.” (Cs.)

Bodoglári Lajos: 1944-ben már járogatott edzésre, '47-48 között ő is négy alkalommal lépett ringbe, minden meccsét nyerte. Pehelysúlyban boksizolt. (Cs.)

Borsos Miklós: Nagyváltósúlyú. 1948-ban több fontos mérkőzést nyert, de a következő évben felköltöztek Budapestre, további pályafutást nem ismerjük. (Cs.)

Brecska Árpád: 1947-48 között boksizolt. Könnyűsúlyban, öt mérkőzéséből hármat nyert. (Cs.)

Brindza Tamás: 2001-2002. serdülő OB. harmadik 2002-ben. (M.)

Budai Gyula: 1971-73 között boksizolt, légsúlyban. Serdülő és ifjúsági versenyeken ért el eredményeket.(M.)

Csendes Antal: 1955-1962 között volt lég, harmat és pehelysúlyú versenyző. A mérkőzéseinek többségét megnyerte. (Cs.)

Cseresznyés Sándor: 1958-61 között boksizolt, főleg légsúlyban. Jó csapatember volt.

Csernovics Gábor: 1958-64 között öklözött, légsúlyban.

Csillag István: A hatvanas évek közepén formálódó új csapatban boksizolt, pehelysúlyban. Jó ritmusérzékkel rendelkezett. Dél-magyar bajnoki címet szerzett, meccseinek nagy részét kiütéssel nyerte. (Cs.)

Csősz István: 1971-73 között vívott pár mérkőzést. (Cs.)

Dani József: 1947-től 1954-ig az egyesület részéről segítette az ökölvívó szakosztály munkáját. (Cs.)

Darmos József (idb.): 1978-80. serdülő vidékbajnokság bronz, ifjúsági országos bajnokság ezüstérem.(L.) Fia napjaink egyik tehetséges utánpótlás versenyzője.

Deák István: 63-tól 65-ig volt itt, mint katona. Harmat és pehelysúlyban versenyzett a csapatban. A válogatott székesfehérvári Börgöndit megverte. Később a kecskeméti csapat egyik meghatározó személyisége lett. (Cs.) 1955-ban Makón kezdett, 59-63 között az Újpest, 63-69 között a Kiskunhalas versenyzője volt. Sziklai emlékversenyen második lett. Mintegy 130 meccsből több mint nyolcvanot nyert, közel húsz döntetlen eredménnyel végződött. (A.)

Deczki Imre: 1973 – 75 Között bokszolt, ifjúsági kisérváltósúlyban. Ezüstérmes lett a Halas város bajnokságán 1974-ben. (M.)

Dohár István: A korai csapat tagja volt. Két meccset nyert, egyet veszített. 1947-1948-ban mérkőzött. Ifi, légsúlyú versenyző.(Cs.)

Döme Tibor: 1970-73 között bokszolt Halason, utána a Vasas versenyzője volt közel egy évtizedig. Alig fél éves edzés után remek bemutató meccset produkált az ekkor már válogatott kerettag félegyházi Borbély ellen. Kisérváltósúlyú versenyző. 1972-ben Békéscsabán Tiszántúli kerület bajnoka lett, így eljutott az országos ifjúsági bajnokságra. Ekkor Döry Miklós aki a bíróbizottság tagja volt, úgy nyilatkozott, hogy végre megtalálták azt a versenyzőt aki akár Kajdi utóda lehet. Sajnos az országos bajnokságon vereséget szenvedett, lepontozták. Még ebben az évben a Halason megrendezésre kerülő Magyar – Lengyel ifjúsági válogatott meccsen lép kötelek közé, eredményt nem hirdettek, de Ő keltette a jobb benyomást. Egyéni versenyeken számtalan bajnokságot nyer, 74-ben felmegy a Bp. Vasasba. Sajnos itt úgy tűnik „túl versenyeztették”, több volt benne, mint amit produkált. A Vasas versenyzőjeként többszörös magyar bajnoki helyezett lett kisérváltó, váltósúlyban.(Cs.)

Faragó Károly (Faragó I.): 52-62 között volt csapattag közép, félnehéz és nehézsúlyban. 1959-ben Országos Határőr bajnok lett. Mérkőzései során több egyéni bajnokságot nyert. A csébéken az egyik legmegbízhatóbb, legstabilabb teljesítményt nyújtó ember volt. (Cs.) 120 mérkőzésből 80 győzelem, 10 döntetlen. Két nemzetközi meccset vívott. (A.)

Faragó Lajos (Faragó II.): '52-től 63-ig volt csapattag. Főként pehely és könnyű súlyban. Az egyéni bajnokságok mellett a csébé meccseken is megállta a helyét. (Cs.) Megyebajnok 1955-ben, Délterületi bajnok 1955-ben. 160 mérkőzés, 90 győzelem. Nagy sikert ért el a válogatott, olimpiai kerettag Klinger István legyőzésével 2958-ban. (A.)

Farkas Antal: Könnyűsúlyban versenyzett '49-54 között. Főleg egyéni versenyeken indult és ért el helyezést. (Cs.)

Fazekas István: 1952 – 61. Lég és pehelysúly. Háromszoros megyebajnoki ezüstérmes 1956-58 között, 1959-ben bajnok. 60 mérkőzésből 30 győzelem, 6 döntetlen. Főleg egyéni versenyeken indult, de „beugróként” gyakran kisegítette a csapatot.(A.)

Fehér Mihály: 1971-72 között vívott pár meccset. (Cs.)

Fekete Gyula: 1947- 50 Kiskunhalas, 1950 Szeged, 1951- 53 Kiskunfélegyháza. Hadsereg bajnokság második és negyedik hely 1950-51-ben, Halas város bajnoka 49-ben, ugyanekkor Kelet-magyarországi junior bajnok. 67 mérkőzés, 40 győzelem, 10 döntetlen.(A.)

Fekete Mihály: Az 1980-as évek végének versenyzője, kiskunmajsai. Volt válogatott kerettag, korosztályos bajnok. Később a KSC felnőtt csapatának egyik stabil tagja. Halason járt középiskolába.

Gyöngyösi István: 1949-51 között bokszolt, középsúlytól felfelé. Megbízható teljesítményt nyújtott, meccseinek többségét nyerte. Nagyon küzdőképes versenyző volt. (Cs.)

Gyura István: A határőrség részéről segítette munkánkat. 1948-tól nagy szerepet játszott abban, hogy a helyi fegyveres testületekkel jó kapcsolatot sikerült kialakítanunk.(Cs.)

Halász László: (Halász I.) 1949-1961 között bokszolt félnehéz, nehézsúlyban. 1951-53 között Nagykanizsai Bányász, majd Bajai Honvéd, előtte, utána Kiskunhalas. 120 meccsből 90 győzelem, 16 döntetlen, 14 vereség. A halasi csapat egyik legstabilabb tagja. Főleg jobbegyenesei voltak félelmetesek. Volt olyan szezon, amikor minden meccsét kiütéssel nyerte. (A.)

Halász Péter: (Halász II.) 1947-1965 között bokszolt a csapatban. Mivel 14 éves korában kezdett el bokszolni, gyakorlatilag minden súlycsoportban ringbe lépett. A fénykorában közép-félnehéz és nehézsúlyban mérkőzött. Volt ifi OB.-n második, nyert hadsereg bajnokságot is, vidékbajnoki ezüstérmes, a területi bajnokságokat több alkalommal megnyerte. Elsősorban azonban a csébé meccseken nyújtott teljesítménye volt kiemelkedő. Mérkőzéseinek több mint kilencven százalékát nyerte, legtöbbször kiütéssel. Ő volt az egyik „biztos pont” a csapatban. Mintegy 350 meccset bokszolt, ebből 10 döntetlen, kb. 300 győzelem. (Többek között pontozással verete Fehér (Pacal) válogatott versenyzőt is.) Kétszeres Halas Város bajnoka. 1962-ben Bács-Kiskun megye legjobb sportolója címet nyert. (A.)

Hirsch Richárd: 1997-1999 között versenyzett.

Holló Antal (Holló I.) : Egyik legtehetségesebb halasi ökölvívó. 1949-1959-ig volt a halasi csapat tagja. Már tíz éves korában bemutató mérkőzéseken szerepelt. Annyira szerették a bunyót, hogy kevésnek találták az edzést, és testvérével a házuk udvarán ringet készítettek, ruhaszáritó kötelekből, és ott edzettek a környékbeli srácokkal. 1957-ben megnyerte a magyar ifjúsági bajnokságot, könnyűsúlyban. Még abban az évben helyet kapott a lengyelek elleni ifjúsági válogatottban. Rá három évre újra, akkor már MTK-s felnőtt válogatottként, a későbbi olimpiai bajnok Jerzy Kulej ellen bokszolt. A közönség állva tombolta végig a mérkőzést, csak nagyon szoros meccsen kapott ki Holló. Az osztályozó mérkőzések során eredményesen szerepelt, 59-ben a csapat egyik legstabilabb tagja volt, de ebben az évben távozott az ekkor egyik legerősebb magyar csapathoz, az MTK-hoz (itt bokszolt Török Gyula olimpiai bajnok is). Pályafutása alatt 24-szer volt felnőtt magyar válogatott, ötszörös magyar bajnok volt, akkor amikor mintegy tízezer igazolt versenyző volt hazánkban. Tagja volt a római és a tokiói olimpiai keretnek, de végül is nem utazhatott ki. (Cs.)

Holló József (Holló II.): Ő volt a fiatalabb. 1950-ben kezdte az ökölvívást. 1959-ben ifibajnok lett. Ő is felkerült Pestre, az '59-es idényt még nálunk fejezte be. Ő 37 válogatottságig vitte. Többszörös felnőtt magyar bajnok volt. Váltósúlyban küzdött. Részt vett

az 1965-ös berlini Európa bajnokságon, veri a francia Gallois-t, de kikap az NDK-beli Dahntól. (Cs.)

Horváth István: Kétszer volt országos vidékbajnokságon második a serdülők között, helyezett volt a Kiskunhalas Város bajnokságon is. 1971-73 között bokszolt halason, technikás, vívó stílusú versenyző volt. (Cs.)

Horváth János: 1978 - 81. Fesztivál kupa győztes. (L.)

Horváth Károly: 1972-től bokszolt 1978-ig. Kiskunhalason később – katonaként – Kiskunfélegyházán. Nyert Kiskun viadalt, Petőfi Népe kupát, helyezett volt dél-magyar ifjúsági bajnokságon, Énekes István emlékversenyen. Közel hetven mérkőzésből, 55-60-at nyert. Kemény, „jól ütő, harcos ökölvívó hírében” állt (Cs.) .

Huri Béla: 1959-től elnöki feladatokat látott el a szakosztály élén. 1971-től nagy szerepe volt abban, hogy újraindult a szakosztály, mint termelő szövetkezeti elnök segítette a szakosztály működési feltételeinek megteremtését. (Cs.)

Huszár László: Nagyváltósúly. Több egyéni versenyen szerzett érmet. Az 1952-es meghívásos Halas Város Bajnokságán (mini csébé, öt pesti és pár erős dél-alföldi csapat részvételével megrendezett versenyen) középsúlyban harmadik lett. 1956-ban Kanadába távozott. (Cs.)

Imre István: Váltósúlyú, négy meccsen szerepelt '47-'48 között.(Cs.)

Jakab László: 1978-ban kezdett. Nagyon tehetséges bokszoló volt. Nyert serdülő országos bajnokságot, diákolimpián is bajnok lett. 1989-ben a „nagy generációval” – Kovács István – egy időben junior országos bajnoki bronzérmes lett. Sajnos a katonaság kettétörte pályafutását. 1993-ban felnőtt magyar bajnoki bronzérmet nyert. 1994-től a profik közé állt, ez nem volt számára sikeres vállalkozás, így rövidesen leállt. (Cs.)

Jakab Zoltán: 1998-2002 között versenyzett. Nyert tanintézetek OB.-t 1999-ben, ezüstérmes lett a Bornemissza emlékversenyen 2000-ben. Számításba vették a válogatott keretben is, de 2002 elején leállt.(M.)

K. Szabó Lajos: Már az 1947-es csapatnak is a tagja volt. 1956-ig bokszolt. A versenyzők között a legidősebb volt, évekig meghatározó szerepet töltött be a klub életében, sokat segítette az edzői munkát is. Mintegy 250 mérkőzéséből talán ha negyvenet veszíthetett. Roppant erős felsőteste, nagy ütőereje volt, a legtöbb meccsét kiütéssel, döntő fölényrel nyerte. (Cs.)

Karip Zoltán: 53 – 63 között bokszolt. Főleg ifjúsági versenyeken indult, technikás ökölvívó volt. Szépen megállta a helyét a válogatott Füzessy Zoltán ellen. Kisváltósúlyban szerepelt. 57-től a Fradi versenyzője lett. (Cs.) Délelrületi bajnok, junior Budapest bajnok volt.(A.)

Katus István: 59-ben kezdett bokszolni. Ifiként kapcsolódott be a csapatbajnokságokba, lég és harmatsúlyban küzdött 1963-ig. Meccseinek többségét megnyerte. 1962-ben hadosztálybajnok lett. Egyéni versenyeken is jó szerepelt. (Cs.)

Kincses György: 1977 – 1980 Kiskunhalas, Országos serdülő bajnok, ifi OB.III. hely, válogatott kerettag, győzelem a románok ellen Makón. 1981 – 1990. KSC. 1981-től folyamatosan válogatott, több, mint harminc válogatott mérkőzést vív. 1982. junior magyar bajnok. 1983-88 között felnőtt válogatott. 1983. junior EB. Ötödik, ugyanebben az évben: Várna, felnőtt Európa-bajnokság 5. hely (a későbbi ezüstérmestől, az előző VB harmadik helyezettjétől, a jugoszláv Buzzolítól kap ki, pontozással). Háromszoros magyar bajnok / 1985-86 és 1988/, kétszeres ezüstérmes /1987 és 1989/. Összesen öt magyar bajnoki címet nyert. 1984-ben nevezték a Los Angelesi olimpiára, de a magyar sportolók nem vettek részt. 1986-ban utazó volt az USA-beli világbajnokságra, gyermeke betegsége miatt itthon maradt. Állandó tagja a KSC NB. I-es csébé csapatának, öt évig csapatkapitány. 16 külföldi országban járt, Európa mellett Ázsiában, Afrikában, Amerikában. Boksztolt Kubában is. Mintegy hatvan nemzetközi mérkőzést vívott, kétharmadát megnyerte. Összesen 264 mérkőzésből 218 győzelem, 7 döntetlen. 1990-93 között profi versenyző. 1991-ben ő lesz Magyarország második világháború utáni első profi bajnoka. 12 profi meccséből 6 győzelem, 1 döntetlen. Jelenleg segédedzőként segíti a klub munkáját. (A.)

Király Balázs: 47 – 63 között volt a csapat tagja. 1951-ben ifjúsági magyar bajnokságot nyert, váltósúlyban. 1957-ben – három hónapig a fradi versenyzője volt - kiemelkedő teljesítményt nyújtott a válogatott Csizsár ellen, szoros mérkőzésen kapott csak ki, de a sportcsarnok közönsége állva tombolta végig a meccset. 58 és 63 között a csapat egyik meghatározó, állandó tagja volt, váltó és félnehéz súly között, de versenyzett nehézsúlyban is. Nyert meccset törött kézzel, a padlóról felállva, két leütés után. A halasiak egyik kedvenc boksztolója volt.

Király Dezső: 1947-ben egy meccset vívott, légsúlyban. Egyik lábára mozgáskorlátozott volt, de nagy harcos, nagy ütőerővel rendelkező bunyósnak ismertük meg. Ő abbahagyta az első évben, edzésekre még lejárogatott, de nem versenyzett tovább.(Cs.)

Kiss Lajos: 1960-ban került sorkatonaként Halasra. Ekkor kezdett megismerkedni az ökölvívással. 63-ban lépett először ringbe, 88 kilogrammban. Kifejezetten jó fizikai adottságokkal rendelkezett. Az év végére szép eredményeket ért el. 64-ben minden meccsét nyerte. A BP. Honvéd csapatából a válogatott Szabó I-et, döntő fölényrel verte. Ennek a hatásra a Honvédhoz vezényelték, mint katonát. 65-ben egy jugoszláv túrán szerepelt utoljára halasi színekben. (Cs.)

Kiss Sándor: 1961-64. között boksztolt, lég és pehelysúlyban. A csapatban több súlycsoportban is szerepelt. 30 mérkőzést vívott. (M.)

Kiss Sándor (ifj.): 1999 óta versenyez. 2002-ben Bizalom kupa bajnok. 2003-ban az év halasi ökölvívója. Serdülő és kadet bajnoki bronzérmes, diákolimpiai harmadik. (M.)

Kocsis Mihály: 1957-64 között boksztolt, harmat-, lég- és könnyű-súlyban. Több mint száz meccset vívott a halasi színekben.

Kocsis Márton: 1976-79 között Kiskunhalason, utána Kecskeméten boksztolt. Jó egyéni teljesítményeket nyújtott. (M.)

Kojnok Béla: Több egyesület után a nagykőrösi Kinizsitől került Halasra, 1964-ben. Két szezont töltött itt. Közép és nagyváltó súlyban versenyzett. Agyon kemény, harcos versenyző volt. (Cs.)

Kolompár István: 2000-ben kezdett Kiskörösön. Szintén Szolnokra távozott. (M.)

Kolompár Lajos: 1978 – 81. Serdülő OB. bronzérem, úttörő-olimpiai második.(L.)

Kolompár Miklós: 2000-ben kezdett el boksolni a kiskörösi kihelyezett szakosztályban. Nagyon harcos, küzdő szellemű, serdülő OB. bronzérmes, kadet magyar bajnoki ezüstérmes szerzett. 2003-ban Szolnokra távozott. (M.)

Komlós Károly: 1972 – 78 Kiskunhalas, 1978-80 Honvéd Kun Béla SE, félnehézsúly. Ifjúsági OB. III. 1975-ben, ifjúsági és junior vidékbajnoki bronzérem 1976-77-ben. Válogatott kerettag 1975-ben. Kb. 140 mérkőzésből nyert 90, döntetlen 2. Nemzetközi mérkőzései: 4. Nagyon kemény, erős jobbgyenesei jelentették az erősségét. (A.)

Komlós Sándor: 1978-79. serdülő egyéni versenyeken indult.(L.)

Kovács András: 1991-94. Felnőtt egyéni versenyeken indult, pár meccse volt, Jakab felkészülését segítette, profi lett 94-től, jelentősebb eredmény nélkül. (M.)

Köves Krisztián: 1999 óta versenyez. Kétszeres diákolimpiai, egyszeres serdülő magyar bajnoki bronzérmes. Több nemzetközi tornán is sikerrel szerepelt. 2003-ban a Magyar Köztársaság kadet ökölvívóbajnoka. Válogatott kerettag.(M.)

Köves Sándor: 1997 óta versenyez. Serdülő diákolimpiai ezüstérmes, magyar bajnoki harmadik. Kadet bajnoki bronzérmes. Tagja volt a Vasas elleni Dél-alföldi csébé válogatottnak. Az első halasi testvérvárosok kupáján a nap mérkőzését boksolta. 2001-ben az év halasi ökölvívója lett. Több nemzetközi tornán is sikerrel szerepelt.(M.)

László Béla (László I.): 1959 – 1965 között boksolt, mintegy 150 meccsből kb. százat nyert. A csapat egyik meghatározó tagja. (L.)

László Sándor (László II.): 1958 – 1963 között volt a halasi csapat állandó tagja. Utána Félégyházán volt katona, majd Kecskeméten a Fémmunkás NB I./B-s csapatának volt a legmegbízhatóbb versenyzője, itt többször választják a csapat legjobbjának. Már ifiként is felhívta magára a figyelmet rendkívül lelkiismeretes munkájával. A CSB-k során végig kiemelkedő teljesítményt nyújtott. Meccseinek többségét megnyerte, kisváltó és váltósúlyban. (Cs.) 1960-66 között folyamatosan megyebajnok, 64-65-66-ban dél-magyar bajnok, vidékbajnoki bronzérmes 1963-ban, utánpótlás válogatott 1963-ban. 20 nemzetközi mérkőzésből 12 nyertes. Hosszú pályafutása alatt 1958 – 1972. mintegy 500 mérkőzést vívott, ebből 400 győztes. 1979-84 között edző Kiskunhalason. Kincses György, Jakab László, Tóth András, id. Darmos József, Patai Antal kerül ki többek között az ő „keze alól”. (A.)

Lázár István: 1972 – 79 között boksolt, ifi, felnőtt papír és kisváltó súlyban versenyzett. Második lett a szegedi Dózsa kupán, a Kiskun viadalon, bronzérmes szerzett a Petőfi Népe kupán. Körülbelül ötven mérkőzést vívott. (M.)

Lehoczki László: 1971 – 1979 között versenyzett nehézsúlyban. Mintegy 40 mérkőzésből 27 győzelem. Több egyéni versenyen szerepelt sikerrel, Énekes emlékverseny 3. 1973-ban, ebben az évben nyerte a Petőfi Népe kupát is. Jelenleg ő a HBC vezető edzője. Tanítványai több magyar bajnoki helyezést nyertek, 2003-ban Köves Krisztián országos bajnok lett.(A.)

Leiter János: Ifiként kezdett Kiskunhalason. Megyebajnokságon harmadik lett, aztán bejárógatott 63-64-től. Később Kecskemétre került, azután Kiskunfélegyházán katonaként váltó és középsúly között bokszolt. Nem volt igazán nagy bunyós, kevés meccset nyert, de mindenki szerette, ugyanis bárki ellen ringbe lépett. Furcsa, „hátraülős” stílusa volt, jól fedezte magát, nem lehetett kiütni. Egyszer a válogatott Csíszárt szabályosan az örületbe kergette egy szegedi versenyen, mert az nem tudott vele mit kezdeni. Egyszerűen a Jani nem adta meg magát. Később 1972 – 76 között segédedző volt Csenki Feri bácsi mellett, sokat dolgozott a srácokkal, sok versenyre vitte el őket. Szerették. (L.)

Lengyel János: Pehelysúlyban vívott 48 elejéig pár mérkőzést.(Cs.)

Lukács Sándor (ifj.): 1972-74 között bokszolt, ifi korcsoportban. Hosszú kezű, technikás ökölvívó volt, félnehézsúlyban. Később a kézilabdát választotta. (M.)

Lukács Sándor: Nehézsúlyú, 1948-49 között. A meccseinek többségét nyerte, többek között legyőzte az egyik válogatott versenyzőt is. (Cs.)

Mack János: 1958-tól 65ig szerepelt, lég és harmatsúlyban. A szorítót többnyire győztesen hagyta el mind az egyéni, mind a csapatversenyeken. Egy gyermekkori baleset miatt ő is erősen húzta a jobb lábát, igazából a bizonyításvágy miatt lett sportoló, nagy akaraterővel úrrá lett súlyos sérülésén. 1961-ben a fradi elleni meccsen a pesti közönség gúnyolta, ő akkora lendülettel támadta – egyébként jobb nevű ellenfelét -, hogy az első menetben kiütéssel győzött. 1962-ben óriási meglepetésre legyőzte a gyöngyösi Klenovitsot, aki ekkor a súlycsoport válogatott versenyzője volt. (Cs.)

Major Dezső: 1958-65 között bokszolt harmat és pehelysúlyban. Kétszer lett megyebajnok. '60-tól a csapatbajnokságon a meccseinek többségét nyerte. (Cs.)

Marácz István: 1947- 49 között volt a szakosztály elnöke. Gazdálkodó emberként nagy szerepe volt abban, hogy a város és a környék vállalkozói – amíg tehették – bekapcsolódtak a szakosztály fenntartásába.(Cs.)

Mario Lanzoni: 1948-56 között volt a csapat tagja. Rutinos, tapasztalt versenyző volt, Ő már Olaszországban is bokszolt. Másfélszász mérkőzést vívott halasi színekben, többségét nyerte. A közönség szerette, sajátos stílusáért. Kiemelkedő mérkőzést vívott Szabó Gyula – volt Európa-bajnok - ellen, amit meg is nyert. (Cs.)

Mester Sándor: 1971 – 75 között Kiskunhalas, 1976 – 77 Debreceni Dózsa, 1977 – 81 között Debreceni MVSC. Váltó, nagyváltósúlyban bokszolt, serdülőtől felnőttig. Halas Város ifjúsági bajnoka 1974-ben, a döntőben kiütéssel veri a már felnőtt csébéken is szereplő pécsi Surányit. Kétszeres serdülő országos seregszemle harmadik (72-73), vidék bajnoki harmadik (1974), Bocskai emlékverseny ezüstérem (1978). Mérkőzések száma 77, ebből nyert 53, nemzetközi mérkőzés 4, hármat nyer, egy vereség.

Mígh Attila: 1999 óta versenyez. Kétszeres serdülő diákolimpiai bronzérmes. 2001-től Jánoshalmára igazolt.(M.)

Mígh Zoltán: 2000 óta versenyez, serdülő OB. bronzérmes 2001-ben. Ettől az évtől ő is Jánoshalmán tanul tovább. (M.)

Mókus László: 1973-76, könnyű, kisváltósúly. Egyszer harmadik, egyszer második lett a délmagyar ifibajnokságon 1974-75-ben. 39 meccs, 21 győzelem. (A.)

Molnár István: 1978 – 81. Dél-magyar ezüstérmes, Fesztivál kupa győztes. (L.)

Molnár János: 1978 – 81. Dél-magyar bajnok, Petőfi Népe kupa győztes. (L.)

Molnár Lajos: 1956-ban kezdett, mint serdülő versenyző. Először bemutató meccseket vívott. 62-ben ifi válogatott kerettag lett. Még ebben az évben – hamis igazolással, hiszen „fölfelé” nem volt korengedmény – legyőzte a junior válogatott Himmert (Gyöngyösi Zalka SE.) 63-65 között húzó embere lett a csapatnak, a közönség meccsről, meccsre hangos buzdítással hajtotta a közkedvelt Pixit. Váltótól félnehéz súlyig vállalt mérkőzéseket. (Cs.)

Molnár Mihály: 1960-63-ig volt itt. Katonaként lett halasi versenyző, lég-harmat-pehely súlyban versenyzett a csapatbajnokságban. Meccseinek többségét ő is nyerte. Több egyéni versenyen indult, harcos, megbízható bunyós volt. (Cs.)

Nagy Zoltán: A hetvenes évek végén járt be edzésre, helyezett volt Petőfi Népe kupán, Kiskun viadalon. (L)

Nagy T. Elek: 1971-72. között bokszolt. Délterületi bajnokságon lett harmadik. Nagy ütőerejű versenyző volt.(Cs.)

Négyökrű István: 1999 – 2001 között versenyzett.

Obendorf József: 1957-1970 között bokszolt. 1965-66-ban Honvéd Kun Béla SE. Kiskunfélegyháza, előtte, utána Kiskunhalas. Országos ifjúsági bajnok 1962-ben. Válogatott kerettag: 1962-64. Négy válogatott mérkőzés, két győzelem, egy döntetlen, egy vereség. Négyszeres megyebajnok (1960-62. és 1964). Dél-magyar bajnok kétszer 1961-62-ben. Énekes István emléktverseny, Kiskun viadal, Baja kupa, Hadsereg magasabb egység bajnokság győztese. Felnőtt OB. III. hely. 250 mérkőzésből 234 győzelem, 6 döntetlen, 10 vereség. Az egyik legeredményesebb csébé versenyző. Tagja volt a tokiói olimpiára készülő keretnek. Legnagyobb ellenfeleinek Kajdit (Bp. Honvéd), Tausert, Gájert (mindkettő Székesfehérvár), Hajagost (Kecskemét) és Kovácsot (Nagykőrös) tartja. (A.)

Ökördi Jenő: 1971 – 72-ben bokszolt, serdülő könnyűsúlyban vívott pár mérkőzést. (M.)

Patai Antal: 1978-80. 1979-ben vidékbajnok, OB.III., válogatott kerettag. Úttörő olimpiai ezüstérmes. (L.)

Patai Kálmán: 1976 – 80. serdülő vidékbajnoki helyezett, Petőfi Népe kupa második. (L.)

Perlaki Csaba: 1965-66-ban bokszolt, ifjúsági harmatsúlyban, harmadik lett a megyebajnokságon. (M.)

Péter Kálmán: 1948 – 1956 között, pehelysúlytól kisváltóig bokszolt. Mérkőzéseinek mintegy nyolcvan százalékát megnyerte. Több megyei egyéni versenyt megnyert.(Cs.)

Péter Kálmán: 1948-56 között versenyzett, 54 kilogrammban. 35 meccsből 20 győzelem.

Pifkó József: 63-64 között könnyűsúlyban szerepelt. A meccseinek felét nyerte. (Cs.)

Pozsonyi László: Kiskunhalas város bajnoka, dél-magyar ifibajnok, Énekes István emlékverseny helyezettje. „Hideg fejfel”, ha nem könnyelműsködött, bárki ellen megállta a helyét a magyar mezőnyben. Hosszúkezü, vívó stílusú boksizó volt. 1972-78 között versenyzett.

Rác Fodor Ferenc: 1949-ben több mérkőzést is nyert, 57 kilogrammban. (Cs.)

Sándor Béla: Makóról vonult be katonának 1963-ban. 64-ig harmat és pehelysúlyban szerepelt. (Cs.)

Sebők Géza: Társadalmi munkában szakosztályi intéző volt, 1948-tól a hetvenes évek közepéig. A „legendás” halasi csapatszervezők egyike. (Cs.)

Simon Károly: 60-tól 62ig szerepelt. Jó képességű versenyző volt, Békéscsabáról – ifjúsági magyar bajnokként - került hozzánk. Váltósúlyban bokszolt. Meccseinek kilencven százalékát hozta. Időnként érthetetlen vereségeket is szenvedett. Számára a lelki hozzáállás döntő volt. (Cs.)

Simon Sándor: '48-ban három meccset vívott nehézsúlyban, kétszer kikapott. (Cs.)

Sós Sándor: Gyura Istvánnal együtt szintén közreműködtek az egyesület zavartalan működtetésében. (Cs.)

Surján Lukács: 1950-1963-ig volt halasi versenyző. Magyar ifjúsági bajnokságon és Énekes István emlékversenyen 1961-ben egyaránt második helyezést ért el. A csébéken mindössze egy mérkőzést veszített, közép és félnehéz súlyban bunyózott. 1963-tól a Félégyházi Honvédban öklözött, négyszeres magyar válogatott lett. (Cs.)

Süveges Ferenc: 1958-ban ifjúsági versenyeken hívta fel magár a figyelmet. A csapatbajnokságban szintén a húzó emberek közé került. Nagyváltó és félnehéz súly között állt rendelkezésünkre. Ifiként az akkor már félegyházi színekben szereplő válogatott Surján ellen döntetlent ért el. A BP. Honvéd ellen is kiütéssel mutatkozott be. Sajnos vállsérülése megakadályozta abban, hogy tehetségéhez méltó karriert fusson be.(Cs.)

Szabó Béla: váltósúlyban bunyózott 63-64-ben. Ötven százalékos eredményt produkált. (Cs.)

Szabó István: 1974 – 1976. 11 mérkőzés, három győzelem. Jelentős edzői pályát futott be. 1985-86-ban Nagykanizsai MÁV, 1987-92 Magyar Pamut SE., 1992 – 95 Budapesti Vasas SC. Bódis Gyula mellett, 1995-96 Honvéd Sashegy SE. Ezután profi edző 1997-99 között a Blue Alligator Promotion, amiből később a Golden Ring jön létre. Sportszervező, középfokú edző, alapfokú bíró, profi licenses edző. (A.)

Szabó Lajos: 1972 – 76 között Kiskunhalason, utána két évig Nagykanizsán bokszolt, ifjúsági, majd felnőtt közép és félnehézsúlyban. Meccseinek többségét megnyerte, 1975-ben legyőzte a később válogatott kerettag Szombathelyit is.(M.)

Szappanos Ferenc: 1948-tól járt edzésre, 1949-54-ig volt a csapat tagja, egyszer volt megyei első helyezett. Harmatsúlyban küzdött.(Cs.)

Szathmári Béla: Középsúlyú volt az 1959-63 közötti időszakban. Több mint száz meccset vívott halasi színekben. Több súlycsoportban is a csapat rendelkezésére állt.

Szigeti Miklós: Ő is katona volt, 1963-tól két évig volt csapattag kisváltó és váltósúlyban. Két kivételével minden meccsét „hozta”. (Cs.)

Szilágyi László: 1980-81, 1990-93. Pár mérkőzést vívott, Jakab edzőpartnere volt, jelentősebb eredményt nem ért el.(M.)

Szűcs Benő: Könnyű és váltósúlyban boksztolt. Tagja volt annak a csapatnak amelyik megcélolta az újraindulást 1967-től. 1960-67 között versenyzett, indult a csébé meccseken is. Harcos, keménykötésű megbízható teljesítményt nyújtó ökölvívó volt. (Cs.)

Szűcs János: 1960-ban jött Hódmezővásárhelyről. Kisváltótól, nagyváltóig szerepelt a csapatban. Rövid időn belül a csapat egyik meghatározó személyisége lett. Meccseinek döntő többségét nyerte. 63-64 között egyéni versenyeken is jól szerepelt, délterületi bajnok lett. 65-ig volt az egyesület tagja.(Cs.) Országos úttörőbajnok, Dél-magyar bajnok, vidékbajnoki bronzérmes, Énekes István emlékverseny második helyezette. Ifjúsági válogatott kerettag 1958-ban. Két nemzetközi mérkőzés, egy győzelem, egy vereség. 130 mérkőzésből 90 győzelem, 2 döntetlen. (A.)

Szűcs Vincéné: közel két évtizedig volt szertáros. Sok srácnak mintegy a „pótmama” szerepét is betöltötte. Rengeteget dolgozott a csapatért. Nagyon szerették.

Takács Balázs: 1949-ben kezdett. Több megyei versenyen jó helyezést ért el, 1954-ig állt a csapat rendelkezésére. '52-ben a városbajnokságon második lett harmatsúlyban. (Cs.)

Tari László: 1955-ben volt itt katona, akkor szerepelt nehézsúlyúként halasi színekben. Még ekkor bronzérmet szerzett a magyar bajnokságon. Kiváló lábmunkája volt. (Cs.)

Toroczkay Péter: Erdélyből menekült grófi család tagja. 1947-ben vívott egy mérkőzést a csapatban, középsúlyban. (Cs.)

Tóth Andor: 2000-2001-ben versenyzett, kadet OB 2. 2001-ben, a kiskőrösi kihelyezett szakosztály tagja. (M.)

Tóth Balázs: 1954-1966 között volt szakosztályvezetője a klubnak. Nagy szerepe volt abban, hogy a fiúknak csak az edzésre és a versenyzésre kellett koncentrálniuk, a feltételeket – munkahely, iskola, edzéslehetőség, utazás – ő megteremtette. Nagyon jó viszonyt alakított ki a városvezetők és az egyesület között. Ott volt minden mérkőzésen, rendszeresen tudósította a sajtót az eredményekről.(Cs.)

Török Jenő: 1954-től segítette a szakosztály munkáját, különböző vezetői feladatok ellátásával, egészen 1975-ig. Megbízható, precíz munkája segítette az eredményes szereplést, sokat tett a srácok egyéni életútjának rendezéséért is.Nagyon sokat vállalt azért, hogy a versenyzők nyugodt körülmények között készülhettek fel. (Cs.)

Török Tihamér: A nyolcvanas években boksztolt. Kiskunmajsai versenyzőként indult, középiskoláit Halason végezte. Kemény, harcos, nagy ütőerejű boksztoló volt, többszörös ifi válogatott. Később a KSC egyik legeredményesebb csapatversenyzője lett. (M.)

Urbán Sándor: 1947-48 elején, harmatsúlyban küzdött. Jó képességű versenyző volt. Sajnos hamar abbahagyta.(Cs.)

Varga Károly: Az 1965 után újjászerveződő halasi csapat egyik tagja. Kemény, harcos versenyző volt, főleg könnyű, kisváltósúlyban versenyzett. (CS)

Veréb Sándor: A hetvenes évek második felében indult pár egyéni versenyen. (Cs.)

Viszmege József: 1963-67 között versenyzett. '964-ben könnyűsúlyban hadosztálybajnokságot nyert. Tagja volt a csébé csapatnak is. (A.)

Viszmege Sándor: Serdülő versenyzőként mintegy húsz meccset vívott, 17 alkalommal győztesen hagyta el a szorítót. 1947-49 között volt a csapat tagja. A kezdetekkor állandó problémát okozott, hogy nem érte el az alsó súlycsoport határát sem. 1948-ban a Lokomotív elleni meccsen Mario javaslatára ólomsúlyt tettünk a cipőjébe, akkor meg lépni alig bírt, a második menetben ki kellett venni a súlyt. A ringben ott már nem volt vele probléma, az ütéseinek „volt súlya”. (Cs.) Serdülő megyebajnok, Kiskunhalas Város bajnoka volt. (A.)

Vörös T. Béla: 1949-ben kezdte a pályafutását. Nagyon tehetséges versenyző volt. 1951-ben magyar ifjúsági bajnokságot nyert. Az egyik legnagyobb teherbírású halasi bunyós volt, a meccsein a harmadik menetben is olyan iramot diktált, mint az elsőben, felőrölte ellenfeleit. 1952-ben a Halas Város Bajnokságát megnyerte. 1953-ban a Bajai Honvédhoz vonult be, itt lett többszörös hadosztálybajnok. '55-nem leszerelt és sajnos ekkor abba is hagyta a versenyzést. Kisváltósúlyban öklözött. (Cs.)

Wágner Richárd. Már az első bemutató mérkőzésen szerepelt. Ökölvívó pályafutása három évig tartott, ifjúsági légsúlyú versenyző volt. Szorgalmas, jó küzdő. 1947-1950 között mintegy húszszor lépett a kötelek közé, ezek háromnegyedét nyerte. Délterületi bajnokságot nyert. (Cs.)

Weber Imre: 1971-73. között versenyzett, könnyűsúlyban. (Cs.)

Zala István: 1951-56. között versenyzett, nagyváltó és középsúlyban. Nyert kerületi bajnokságot, megyei ifibajnok is volt. Kemény, harcias bokszolónak számított. 1957-ben leállt, ezt követően egyik halasi közreműködője volt a csébé meccsek zsűrijének. (Cs.)

Zorándi Dezső: 58 – 63 között váltótól középsúlyig szerepelt. Harcos, küzdő versenyző volt. Nyolcvan százalékos teljesítményt nyújtott. Mindig lehetett rá számítani. (Cs.)

Zsebedics István:1964 – 1966 között bokszolt, harmadik lett a megyebajnokságban ifjúsági váltósúlyban(Cs.)

Az alábbi versenyzők szerepeltek még halasi csapatban képek és az újságcikkek tanulsága szerint:

Agócs...(pehely, 1947-48), Babenyecz ...(lég, 1951), Bálint Sándor (lég, harmat 1954-56), Barik...(félnehéz, 1947-48), Biliczki Ferenc (könnyű, 1947-48), Boda Béla (pehely, könnyű (1956-59), Bura...(könnyű, 1947-48), Bús Mihály (lég, harmat, 1948-49), Cs. Nagy András

(váltó, 1955-62), Csapi...(kisváltó, 1947-48), Czagány Csaba (1979-81), Demján Sándor (pehely, 1954-56), Fazekas Bálint (gazdasági intéző, 1954-65), Gaál Sándor (lég, 1958-60), Hegyi József (pehely, könnyű, 1963-64), Heteyi Jenő (lég, harmat 1947-49), Hiller Géza (MÖSZ kerületi titkár, szövetségi ellenőr: 1947-51 között), Iglódi János (kisváltó, 1948), Kállai...(1959), Karip Imre (váltó, nagyváltó, 1957-58), Kiss András (nagyváltó, közép, 1948-49), Kovács Imre (lég, harmat, 1948-49), Nemes József (közép, félnehéz, 1963-67), Papp Tibor (harmat, pehely, 1953-56), Puskás...(1959), Saramó István (könnyű, kisváltó 1951-57), Sári Miklós (váltó, 1947), Sóós Gyula (váltó, 1949-50), Sóós László (1949-50), Süveges Sándor (nagyváltó-közép, 1966-68), Szabó...(1947-49), Szabó Béla (kisváltó, 1964-65), Tallér Lajos (nagyváltó, közép, 1947-48), Tencsik...(1948), Tóth András (váltó, nagyváltó, 1978-82), Vágó József (főrendező 1947-57), Wágner Lajos (pehely, 1959-62), Zsíros László (váltó, 1958-60)

És még – egészen biztosan – sokan mások is. Sajnáljuk, ha valakit kihagytunk, valamely fontos eredményről nem volt tudomásunk, ha az emlékezetünk megcsalt.

Nem volt szándékos.

Ez egy befejezetlen névsor.

A következő sporttörténeti kötet megjelenésekor kiegészíthető, a mai és leendő versenyzők által – reményeink szerint –tovább bővíthető...

A fejezet összeállítása előtt megkerestünk minden olyan volt halasi ökölvívót, akinek ismertük tartózkodási helyét, elérhetőségét. Egy kérdőívet küldtünk ki nekik, amely visszaküldésével segíthették az alábbi rész összeállítását. Vannak, azonban olyanok, akik már nincsenek közöttünk, vagy valami miatt nem tudták visszaküldeni a kitöltött adatlapot. Ez utóbbiak esetében a „kollektív emlékezet” volt a segítségünkre. A bokszolók munkáját elkötelezett sportvezetők segítették, akik sokat tettek a megfelelő edzés és versenyfeltételek megteremtéséért, közülük is többeket feltüntettünk ebben a fejezetben. A sportolóknál általában csak a kiemelkedő eredményeket tüntettük fel. (Rövidítések: Cs. = Csenki Ferenc visszaemlékezései alapján; A. = a visszaküldött adatlap szerint; M. = Mester Sándor adatgyűjtése; L. = László Sándor visszaemlékezései alapján; ni. = több adat nem ismert; OB.= országos bajnokság, VB = világbajnokság, EB.= Európa bajnokság)